

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข

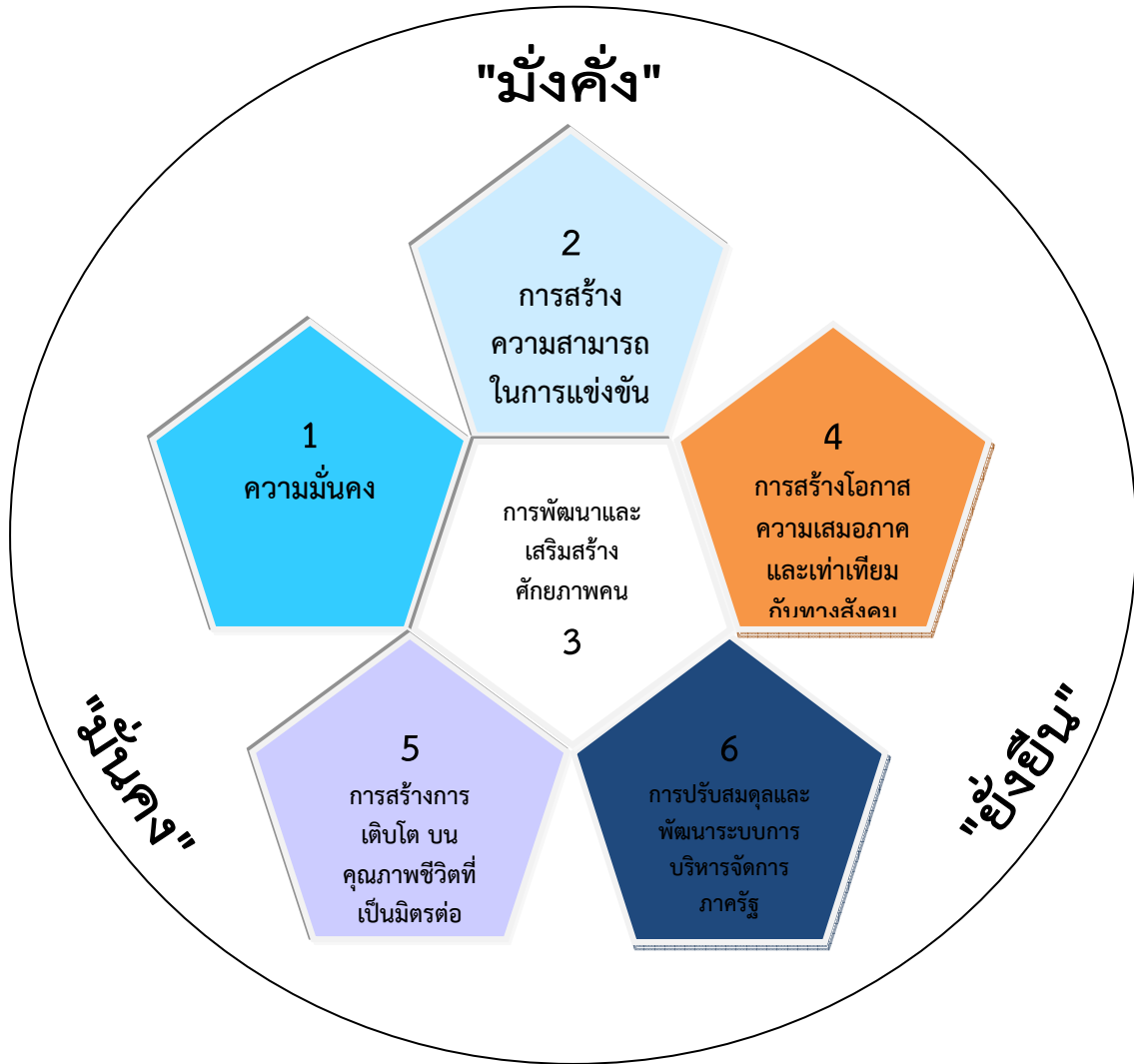
และตอบสนองต่อการบรรลุ

ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต

สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง

ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ**

เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติ และกรอบความเชื่อมโยงกับแผนในระดับต่างๆ

1. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล (ปี 2558 - 2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี 2560 เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีและ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ เพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้อายุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม 2559 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ตุลาคม 2559 - กันยายน 2564) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ 5 ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม 2560

2. สาระสำคัญ

2.1 สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาส ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย และในขณะเดียวกันภายใต้สภาวะการณ์ความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ยังมีปัจจัยเสี่ยง และภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย

ซึ่งจากเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อย และในภาคชนบท รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้น ในช่วงต้นศตวรรษที่ 21 กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถจำกัดให้ลดลงได้ ก็ยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างกันมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตรศ 20 ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ 10 ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการ ทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี 2551 - 2552 และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้น และกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้ เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีผลพวงของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง 10 ปี

ข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 5.1 ในช่วง 5 ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (2546 - 2550)¹ สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ 10 - 15 ปีข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลก และเพื่อคานอิทธิพล และบทบาทของจีน และรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้น ในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี 2560 - ปี 2579 มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลก และประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคน และทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้ง เกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้าน ทรัพยากรมนุษย์ และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนา และนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้ง พืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลก และภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้ โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้ง มีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2531 และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี 2553 และล่าสุดในปี 2557 รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น 5,739² ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น 38.1 ล้านคน จากประชากรวัยแรงงาน 38.6 ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 1 ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ 20.0 ในปี 2550 เป็นร้อยละ 10.9 ในปี 2556 คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุขบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทยก็มีความก้าวหน้าไปมารวมทั้ง ครอบคลุมความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี 2540 - 2541 ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดี อันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการควบคุมวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้าน ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและ

การบริหารจัดการภาครัฐก็ยังคงขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น และไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา 20 ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อม ความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุน เพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัว คือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดัน และความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการเงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ 4 - 5 ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคต การพัฒนาประเทศไทยอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม ภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็ง และเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญ และผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิด ทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่าง รอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการ เปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสียหายและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบท โลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการ ทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกัน อย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อ กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้ อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด รวมทั้ง ความเสี่ยง ของประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจน และได้รับการ ยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลัง และระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการ ขับเคลื่อน การพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการ และเป็นเอกภาพภายใต้การมอง ภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและ ยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบาย พรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหาร ราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมี ความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน และเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่าง เป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่

ของโลกยึดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูป และการพัฒนาระบบ และกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วน และนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทาง และวิธีการที่ทุกองค์กร และคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่ง สิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.2 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราชอธิปไตยและบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีน้อยกว่า

ความมั่นคง

✦ การมีความปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ**มีความมั่นคงในทุกมิติ** ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

ความมั่งคั่ง

✦ ประเทศไทยมีการขยายตัวของ**เศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง** ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

ความยั่งยืน

✦ การพัฒนาที่สามารถสร้าง**ความเจริญ** รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศน์

✦ **ประเทศ** มีความมั่นคงในเอกสารและอธิปไตย มีสถาบันแห่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

✦ **เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง** สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาค และระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

✦ การผลิตและการบริโภคเป็น**มิตรกับสิ่งแวดล้อม** และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

✦ **สังคม** มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ **ชุมชน** มีความเข้มแข็ง **ครอบครัว** มีความอบอุ่น

✦ **ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง** ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และ ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

✦ **มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

✦ **ประชาชน** มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

✦ **ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม** ยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

✦ **ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

อนาคตประเทศไทย ปี 2579 : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคม และความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี 2579 และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

✦ **ภาคการเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง

✦ **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาค และภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์ และชิ้นส่วน และศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์ และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น

✦ **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุน และการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น

✦ **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวยุติมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

2.3 ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคม ทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

2.3.1 ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

2.3.2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับสภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

2.3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

2.3.4 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

2.3.5 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้ง มีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

2.3.6 ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2.4 กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

2.5 ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

2.5.1 สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

2.5.2 ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

2.5.3 กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้สิ้นสุดลงในเดือนกันยายน 2559 และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้แล้ว มาเป็นแนวทางเพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. 2561 - 2564) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ดังนี้

1.1 ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 - 11 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ มีที่ยืนและเปิดโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

1.2 ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดีรับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาค้นทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

1.3 ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม

1.4 ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

1.5 ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการพัฒนาที่เป็นกลไกเชื่อมต่อไปลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยมีการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และการกำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง

2. เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนา

2.1 ด้านเศรษฐกิจ

2.1.1 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี 2540 - 2541) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ 5 ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี 2557 มาอยู่ที่ประมาณ 196,240 บาท หรือประมาณ 6,041 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมากการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ 3.2 ชะลอจากร้อยละ 5.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญ

ประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ 41.3 ในช่วงปี 2534 - 2539 เป็นร้อยละ 25.5 ในช่วงปี 2543 - 2557 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่า อัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี 2543 - 2557 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 4.9 ต่ำกว่า สิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

2.2.2 การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี 2553 ที่ระดับร้อยละ 9.9 25.4 และ 64.7 เป็นร้อยละ 7.2 28.5 และ 64.3 ในปี 2557 ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการจ้างแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ 9.7 ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) เป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.1 ในช่วง 3 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2557)

2.1.3 ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลัง ในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ 8 ปี ที่ผ่านมาและยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมลดลงจากร้อยละ 3.32 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เป็นร้อยละ 2.05 ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

2.1.4 การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจรุนแรงถึงสองครั้งในปี 2524 และ 2540 แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาใน

ระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้นโดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ 37.9 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เป็นร้อยละ 42.2 ในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้จ่ายมาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

2.1.5 อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. 2557 WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ 31 จาก 144 ประเทศ และในปี พ.ศ. 2557 IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ 30 จาก 61 ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี 2558 หรือ Ease of Doing Business 2015 ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ 26 จาก 189 ประเทศทั่วโลก

2.1.6 สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้น จากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี 2557 อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ 47 และด้านเทคโนโลยีที่ 44 จาก 61 ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ 37 และ 43 ตามลำดับในปี 2551 และตลอดช่วงระยะเวลา 14 ปีที่ผ่านมา (2543-2556) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ 0.17 ต่อ GDP โดยในปี 2556 (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.48 ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ 53 และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ 47 ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 4.03, 3.35, 2.79, และ 2.27 ต่อ GDP ในปี 2555 ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี 2556 บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน 11 คนต่อประชากร 10,000 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ 20-30 คนต่อประชากร 10,000 คน

2.1.7 สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรถไฟได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

2.2 ด้านสังคม

2.2.1 โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(1) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก 6.3 คน ในช่วงปี 2507-2508 เป็น 1.62 คน ในช่วงปี 2548-2558 และคาดว่าในปี 2583 จะลดลงเหลือเพียง 1.3 คน

(2) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ 30 เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน 38.9 ล้านคนในช่วงปี 2555-2557 และเริ่มลดลงร้อยละ 0.1 ในปี 2556 และร้อยละ 0.2 ในปี 2557 ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 ต่อปีในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (ปี 2548-2557) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย 1 เท่าตัว และสิงคโปร์ 5 เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ 65.1 มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ 27 ของประชากรในปี 2553 มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(3) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 10.3 ล้านคน (ร้อยละ 16.2) ในปี 2558 เป็น 20.5 ล้านคน (ร้อยละ 32.1) ในปี 2583 การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ 78.5 ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

2.2.2 คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก 3.6 คนในปี 2543 เหลือ 3 คน ในปี 2556 โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน 1 รุ่น และครัวเรือนแห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี 2543-2556 ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

2.2.3 คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี 2557 เพศชาย 71.3 ปี เพศหญิง 78.2 ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตามคนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ 15.59 ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี 2551-2556 มีการศึกษาเฉลี่ย 8.9 ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

2.2.4 สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 42 ในปี 2543 เหลือร้อยละ 10.9 ในปี 2556 แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก 0.484 ในปี 2554 เหลือ 0.465 ในปี 2556 อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ 36.8 ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ 10 ถือครองรายได้เพียงร้อยละ 1.1 สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง * ประชากรที่เกิดช่วงปี 2525 - 2546

2.2.5 ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(1) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ 20 ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด 325.7 เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(2) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี 2556 มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ 10 ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ 19.1 เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ 2.2 เท่า

(3) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี 2556 พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง 3.6 เท่า

(4) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา 50 ที่เพิ่มขึ้นจาก 1.29 ล้านคน ในปี 2555 เป็น 2.471 ล้านคน ในปี 2557 ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2557 อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ 2.1 เท่า ในปี 2556

(5) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

2.2.6 คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ 99.9 ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ 73.8 ระบบประกันสังคมร้อยละ 16.7 และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ 7.1 ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้ที่มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นโดยในปี 2558 ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ 8.3 ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ 10.4 ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น 800 บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ 89.5 และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตามสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง 4,544,926 ครอบครัว อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

2.2.7 วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2.8 ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก 142,632 แห่ง ในปี 2555 เป็น 152,377 แห่ง ในปี 2556 ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ 32.51 ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ 26.77

2.2.9 ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.1 ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(1) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก 171.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี 2504 เป็น 102 ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 31.6 ในปี 2556

(2) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม** ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(3) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี 2504 ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า 2.3 ล้านไร่ เหลือเพียง 1.5 ล้านไร่ ในปี 2552 คิดเป็นการลดลงร้อยละ 34.8 ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจังโดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี 2534 และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตามในระหว่างปี 2549-2554 พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี 2554 ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง 1.61 ล้านตันลดลงจากปี 2549 ที่มีปริมาณ 2.42 ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น

(4) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด 30 ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยในปี 2555 ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 อยู่ที่ระดับ 1.08 ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 54 ของความต้องการใช้ในปี 2555 และคิดเป็นร้อยละ 12.5 ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76 ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี 2555 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.8 อยู่ที่ระดับ 1.981 พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี 2555 การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ 1 ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.6

(5) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย 25 ลุ่มน้ำหลัก น้ำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม 285,227 ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ 28 ของปริมาณน้ำตามธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด 27 แห่ง น้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ 1.13 ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ 68,200 ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตามการพัฒนาขึ้นมาใช้น้ำ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่า เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี 2557 มีจำนวนประมาณ 151,750 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน 102,140 ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ 49,610 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2 ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(1) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก 1.04 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2553 เป็น 1.11 กิโลกรัม/คน/วัน ในปี 2557 สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ 19 และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 18 ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง 19.9 ล้านตัน ในปี 2556 ของเสียอันตราย ในปี 2557 มีประมาณ 2.69 ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ 70 โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(2) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี 2557 พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี 2557 ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลงส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO 3 เป็น EURO 4 ตั้งแต่ปี 2555 และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจําารถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(3) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2548-2557) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน 10.3 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ 31

(4) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติ ฉบับที่ 2 การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี 2533 ปริมาณ 229.08 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น 265.9 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี 2547 โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 1.1 จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

2.3.3 ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงตํานานๆ ของโลก

2.4 ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

2.4.1 ด้านธรรมาภิบาล

(1) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่าสังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี 2556 แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2552 มีอย่างน้อย 6 ประการคือ (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักความมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ (6) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้นสถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(2) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี 2544 โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่าบริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 72% ในปี 2557 ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี 2545 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 52% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี 2554 ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 77% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทยให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

2.4.2 ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(1) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัด

ต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการ ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 แห่งราชวงศ์จักรี ในปี พ.ศ. 2475 มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น 20 กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(2) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2550 และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 นอกจากนี้ยังมีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 13.31 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 25.17 ในปีงบประมาณ 2550 และร้อยละ 28.21 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 มีการถ่ายโอนภารกิจแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ 1 จำนวน 185 ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน 245 ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ 2 จำนวน 75 งาน/กิจกรรมจาก 114 งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 9,850 คนแบ่งเป็นข้าราชการ 1,378 คน บุคลากรทางการศึกษา 5,295 คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนามัย จำนวน 79 คน และลูกจ้างประจำ 3,098 คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขเช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 9.90 ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 และเพิ่มเป็นร้อยละ 10.65 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ 38.52 และร้อยละ 39.46 ตามลำดับส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดการบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

2.4.3 ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้างรับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาทอันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะ

เป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. 2557 ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ 38 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน อยู่อันดับที่ 85 จากการจัดอันดับทั้งหมด 175 ประเทศทั่วโลกจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี 2556 ที่ได้ 35 คะแนน อยู่อันดับ 102 โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง 84 คะแนน และมาเลเซียได้ 52 คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

3. บริบทการเปลี่ยนแปลงและภาพอนาคตประเทศไทย

3.1 บริบทภายใน

3.1.1 ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (1) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ 3.8 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และร้อยละ 4.2 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (2) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4 (3) ราคาน้ำมันเฉลี่ย 70 - 90 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเฉลี่ย 80 - 100 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (4) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ 2.1 โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ 0.8 ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.0 และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.0 (5) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 และ (6) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.2 และร้อยละ 0.7 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และ 13 ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง 10 ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3 - 4.3 โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ 3.8 ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี 2571 (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.3 - 2574) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.3) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (1) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ 1.0 ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 14 ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (2) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (3) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี 2570 ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (4) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (5) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (6) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้สูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ 100 - 200 ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความสุ่มเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

3.1.2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี 2553 มีประชากรวัยแรงงาน 5 คน ที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน และคาดการณ์ว่าในปี 2583 จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง 1.7 คนแบกรับผู้สูงอายุ 1 คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะซาลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาวะทางการแพทย์ของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขวเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี 2546 ซึ่งอยู่ที่ 12,745 ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

3.1.3 ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมชาติ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ 10 ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ 10 ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง 34.9 เท่า ในปี 2556 นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

3.1.4 ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณสุขภูมิภาคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้นนอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

3.1.5 การบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2558 มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา 69 หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา 82 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา 89 รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(2) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม

อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณาทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

3.2 บริบทภายนอก

3.2.1 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี 2544 - 2643 (ค.ศ. 2001 - 2100) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 10 ของประชากรรวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้นนอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

3.2.2 การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

3.2.3 ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(1) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(2) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ 3) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(3) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(4) ตลาดเงิน ตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ 12 เนื่องจาก 1) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ 2) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(5) ความเหลื่อมล้ำของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคมตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

3.2.4 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(1) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสียหายต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(2) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

3.2.5 วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 (Post 2015 Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. 2015 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา 15 ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2557 ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน 17 ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน 169 ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

4. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

4.1 กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

4.2 การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัดกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2546 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5. แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

คนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้า และช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นที่ท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่ม คลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและ

ประเทศที่มีโครงการอำนวยความสะดวกขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายเทเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาวะแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

- (1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับปรุงโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย

(1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำและบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ

อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคัลส์เตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทาน หรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่จัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการ

วิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

1.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยึดโยงกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558 - 2577) ขณะนี้รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติขึ้นมาเพื่อยกร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการในคณะกรรมการฯ ดังกล่าวด้วย โดยในเบื้องต้นได้กำหนดวิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558 - 2577) ไว้ว่า “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการพัฒนาและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุนิยามทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560 - 2564) เป็นสำคัญ

1.2 การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนา ฉบับที่ 12

1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังการสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากรแหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพทั่วถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปแบบคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 5 ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

4) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษ การจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดร้อยละ 20 ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตโดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (2) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติและสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (3) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (4) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเลเสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง

(5) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (6) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (7) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้องรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (8) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (9) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (10) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (11) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

6) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทย ปี 2577

7) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จะมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบรางอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้าน การส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

8) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากร

วิจัยโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็น เครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทยบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (1) การพัฒนาภาค (2) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (3) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลังสตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพและโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

10) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาคือร่วมมือกันระหว่างประเทศทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 (Post-ASEAN 2015) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1
(นครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี และสุพรรณบุรี)
(พ.ศ. 2557 - 2560) (ฉบับทบทวน ปี 2560)

◇ วิสัยทัศน์กลุ่มจังหวัด

“เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน พัฒนาการค้าชายแดน และการท่องเที่ยว ทวารวดี”

◇ พันธกิจ

1. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อนำไปใช้พัฒนาการผลิต การแปรรูป การตลาด และการท่องเที่ยว
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้สามารถรองรับการผลิต การแปรรูป และการท่องเที่ยว
3. จัดทำ และพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ และปริมาณเพียงพอต่อการผลิตแปรรูปและการท่องเที่ยว
4. ผลิต แปรรูปสินค้าการเกษตร และการบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและต่างประเทศ
5. แสวงหาตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างช่องทางการจัดจำหน่ายที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

◇ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ มีรายละเอียดดังนี้

4 ประเด็นยุทธศาสตร์	4 เป้าประสงค์	12 กลยุทธ์
1. การส่งเสริมความปลอดภัยและคุณภาพในการผลิต และส่งออกสินค้าเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรม ที่ได้มาตรฐาน	1. ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศบริโภคสินค้าที่ปลอดภัย ได้มาตรฐาน	1. พัฒนากลไกในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้ได้มาตรฐาน 2. เสริมสร้างศักยภาพด้านการตลาด และประชาสัมพันธ์สินค้าการเกษตร 3. ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร

4 ประเด็นยุทธศาสตร์	4 เป้าประสงค์	12 กลยุทธ์
2. การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสร้างสรรค์	2. เพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว	4. พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 5. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานสินค้าบริการอย่างมีคุณภาพ 6. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ 7. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและเสริมสร้างความปลอดภัย
3. ส่งเสริมการค้าชายแดนและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน	3. รายได้จากการค้าชายแดนเพิ่มขึ้น	8. สนับสนุนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 9. ส่งเสริมพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการค้าชายแดน 10. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการค้าชายแดน
4. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคการเกษตรอย่างยั่งยืน	4. เกษตรกรมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	11. สร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาการผลิตที่ปลอดภัย 12. ส่งเสริม สนับสนุนในการเข้าถึงแหล่งทุนและโอกาสในการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 13. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำและระบบชลประทาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครปฐม (ปี พ.ศ. 2560 ฉบับปรับปรุง)

◇ **วิสัยทัศน์จังหวัดนครปฐม**

จังหวัดนครปฐม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ในการพัฒนาจังหวัดว่า “เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมที่ปลอดภัยได้มาตรฐานสากล การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

◇ **พันธกิจ**

1. ยกระดับการผลิตสินค้าการเกษตรและอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพ มีความปลอดภัย ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาการค้าการลงทุนที่ทันต่อยุคสมัย ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ตลาดทั้งในและต่างประเทศ
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานทางการท่องเที่ยว และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันให้อยู่ในระดับต้นของประเทศ
4. พัฒนาคอนให้มีคุณภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม มีทักษะการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสม การสร้างสังคมที่เข้มแข็ง ตลอดจนการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศทุกระดับ
5. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้คืนความอุดมสมบูรณ์ การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน และสร้างภูมิคุ้มกันรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

3 ประเด็นยุทธศาสตร์	4 เป้าประสงค์	12 กลยุทธ์
<p>1. การพัฒนาคุณภาพ การเสริมสร้างความปลอดภัยและยกระดับมาตรฐานในการผลิต การตลาด และการส่งออกสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรม</p>	<p>1. เศรษฐกิจของจังหวัดมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคง ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และพ้นจากขีดความยากจน</p>	<p>1. ส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ให้เกิดคุณค่าพัฒนาเทคโนโลยี สร้างนวัตกรรม เพิ่มคุณภาพและปริมาณการผลิต</p> <p>2. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่า และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อลดต้นทุนการผลิต</p> <p>3. พัฒนาระบบการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจรับรองมาตรฐานตามความจำเป็นในการแข่งขัน และพันธะสัญญาทางการค้าและบริการลูกค้า</p> <p>4. ส่งเสริมการค้า การลงทุน และเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพ ด้วยกลไกฐานการผลิตเดียวและตลาดเดียว ตามกฎบัตรอาเซียน</p>

3 ประเด็นยุทธศาสตร์	4 เป้าประสงค์	12 กลยุทธ์
<p>2. การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมให้อยู่ในระดับต้นของประเทศ</p>	<p>2. เพิ่มจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว</p>	<p>5. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ด้านการท่องเที่ยว และทรัพยากรการท่องเที่ยว รองรับ การเติบโตของอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวทั้งระบบ</p> <p>6. พัฒนาลิขสิทธิ์และการบริการด้านการท่องเที่ยวรองรับการเติบโตของนักท่องเที่ยวในประเทศอาเซียนและนักท่องเที่ยวกลุ่มพรีเมียม</p> <p>7. พัฒนาระบบการบริหารจัดการ และศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว</p> <p>8. พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ด้วยช่องทางที่หลากหลาย ทันสมัย เป็นสากล แบบเข้าถึง ต่อเนื่อง จูงใจ</p>
<p>3. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การเสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน</p>	<p>3. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีภูมิปัญญา มีภูมิคุ้มกัน สังคม มีความเข้มแข็ง และมีศักยภาพพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง</p> <p>4. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการดูแลรักษาให้เกิดความสมดุล และคุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด</p>	<p>9. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันความเข้มแข็งทางสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีศักยภาพรองรับการเปลี่ยนแปลง</p> <p>10. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p> <p>11. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานของจังหวัดให้มีคุณภาพ และบริการเชิงรุก</p> <p>12. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่า และเป็นธรรม เป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตร และสังคมที่ยั่งยืน</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ

◇ วิสัยทัศน์

“คน ชุมชน มีภูมิคุ้มกัน และพื้นที่ที่มีความพร้อมเผชิญปัญหา และภัยคุกคามความมั่นคง รวมทั้งสามารถพัฒนาร่วมกับประเทศรอบบ้านอย่างยั่งยืน”

◇ ประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ ประกอบด้วย

1. ยุทธศาสตร์ฝึกกำลังเพื่อเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของคน ชุมชน และพื้นที่เป้าหมายอย่างยั่งยืน

1) เสริมสร้างให้คนและชุมชนมีจิตสำนึกด้านความมั่นคงและมีศักยภาพ บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมให้กับผู้นำชุมชน และหมู่บ้าน ผู้นำกลุ่ม/องค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน และองค์กรภาคประชาสังคม รวมทั้งผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างผู้นำชุมชนด้านความมั่นคง

2) ส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันและการแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้สอดคล้องกับความต้องการของคนและชุมชนในพื้นที่

3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ สร้างอาชีพ และรายได้บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานในจังหวัดมีความร่วมมือกับหน่วยงานภาคเอกชน และเครือข่ายประชาสังคมในจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน และเครือข่ายองค์กรชุมชน ร่วมดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

2. ยุทธศาสตร์การจัดระบบป้องกันเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน

1) ดำเนินการจัดทำแผน ระเบียบชุมชน เสริมสร้างความเข้มแข็ง และพัฒนาระบบต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดชายแดน และชายฝั่งทะเล

3. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงในมิติวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการโดยสันติวิธี

1) สนับสนุน/ส่งเสริม การจัดเวทีประชาคมในระดับต่างๆ ตามความพร้อมของแต่ละพื้นที่ เพื่อนำวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น มาเป็นแนวทางในการดำเนินงาน

2) สนับสนุนหน่วยงานของรัฐ ให้นำวัฒนธรรมและภูมิปัญญาชุมชน/ท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง และ/เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ

3) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และปลูกฝังแนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยแนวทางสันติวิธี

4) ส่งเสริมเวทีและประชาคมการเรียนรู้การจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี และกระบวนการยุติธรรมชุมชน

5) ส่งเสริม/สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีบทบาทเป็นศูนย์ประสานความร่วมมือของชุมชนในการจัดการความขัดแย้ง ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งกระบวนการยุติธรรมทางเลือก และกระบวนการยุติธรรมสมานฉันท์ (Restorative Justice)

6) ส่งเสริมให้องค์กรนอกภาครัฐเป็นหน่วยเจ้าภาพสร้างกลไกการเจรจาข้อยุติและทางออกในการแก้ไขข้อขัดแย้ง

7) ศึกษา วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการความขัดแย้งของชุมชนและท้องถิ่น โดยให้ชุมชนเป็นพลังหลักในการดำเนินการและสนับสนุนการเผยแพร่แนวทางการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธีของภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของทุกภาคส่วน

8) ส่งเสริมการดำรงรักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาประวัติศาสตร์ โบราณคดี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้คนในท้องถิ่นมีความภูมิใจในประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ชาติไทย

4. ยุทธศาสตร์พัฒนาฐานข้อมูลและองค์ความรู้ด้านความมั่นคง

1) สนับสนุนการพัฒนาข้อมูลและระบบฐานข้อมูล โดยเชื่อมโยงเครือข่ายทุกระดับ ใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาพถ่ายดาวเทียม รวมทั้งให้ความสำคัญกับข้อมูลสภาพพื้นที่ความต้องการของชุมชน เพื่อจัดทำและสนับสนุนแผนงาน/โครงการ ที่สอดคล้องกับความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ และตอบสนองความต้องการของชุมชน

2) พัฒนาและจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการข่าว บูรณาการในทุกระดับ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลที่น่าสนใจ และสั่งการแก้ปัญหาได้ทันเหตุการณ์

3) ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับระดับวัย ให้มีจิตสำนึกด้านความมั่นคง โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน รวมทั้งเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านความมั่นคงให้กับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่รัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง อาทิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาสาสมัครกลุ่มมวลชน เป็นต้น

4) พัฒนา/ส่งเสริมการศึกษา และสนับสนุนการนำผลการศึกษา/งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์กับการดำเนินงานการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติในทุกระดับ

5) ส่งเสริมให้หน่วยงานรัฐ หน่วยงานทางวิชาการ สถาบันการศึกษา หรือศูนย์วิชาการด้านความมั่นคง เป็นองค์กรกลางในการศึกษาวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ รวมทั้งการถ่ายทอดสู่สาธารณชน

6) สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายความมั่นคง สร้างช่องทาง การถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านความมั่นคงสู่เวทีชุมชนผ่านสถาบันการศึกษา องค์กรทางศาสนา สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพของศูนย์การเรียนรู้/ห้องสมุดชุมชน การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนเสริมสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างหน่วยงานของรัฐ และพัฒนาเครือข่ายดำเนินงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

7) ส่งเสริม/สนับสนุนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นในการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ

5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความร่วมมือด้านความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน

1) สนับสนุนการดำเนินงานของชุมชน และท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดชายแดน และจังหวัดชายฝั่งทะเล

6. ยุทธศาสตร์บริหารจัดการที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพ

1) ดำเนินงานภายใต้กลไกการบริหารจัดการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ พ.ศ. 2557 เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อความมั่นคงของชาติ

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

◇ วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครปฐม

“นครปฐมเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย
มีแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมดี เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนสู่ประชาคมอาเซียน”

◇ พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน
2. ปรับปรุงและพัฒนาาระบบโครงสร้างคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ ด้านสาธารณสุข/สาธารณสุขการและโครงสร้างพื้นฐาน
3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
4. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดี และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

◇ เป้าประสงค์

1. การพัฒนาด้านการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน ประชาชนมีศักยภาพในการเรียนรู้ เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น
2. การทำนุบำรุงรักษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการพัฒนาอาชีพ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมการผลิตผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัยจากสารพิษเพื่อการบริโภค
4. การจัดการด้านสาธารณสุข กีฬา นันทนาการ สวัสดิการสังคม/การสังคมสงเคราะห์ มีประสิทธิภาพ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. การเชื่อมโยงระบบการคมนาคมขนส่งมีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคตและเศรษฐกิจของชุมชน
6. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาให้เกิดความสมดุลอย่างมีคุณภาพ ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
7. แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/เชิงสุขภาพ มีศักยภาพและสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น
8. ระบบการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานของท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การพัฒนาคุณภาพชีวิต การคุ้มครองทางสังคม การคุ้มครองพิทักษ์สิทธิ สวัสดิการชุมชนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรี เด็ก และกลุ่มชาติพันธุ์

- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 3 **การพัฒนาด้านสังคม**
แนวทางการพัฒนาที่ 1	ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการ
แนวทางการพัฒนาที่ 2	ส่งเสริม สนับสนุนกิจการสาธารณสุข
แนวทางการพัฒนาที่ 3	ป้องกัน ต่อต้าน และแก้ไขปัญหายาเสพติด
แนวทางการพัฒนาที่ 4	ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสังคม และงานสวัสดิการสังคม
แนวทางการพัฒนาที่ 5	การป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อยในบ้านเมือง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
แนวทางการพัฒนาที่ 6	ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานบรรเทาสาธารณภัย จัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
แนวทางการพัฒนาที่ 7	เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
แนวทางการพัฒนาที่ 8	การเสริมสร้างความสมานฉันท์ และความสามัคคีในสังคม
- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 4 **การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว**
แนวทางการพัฒนาที่ 1	พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนพลังงานทดแทน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมลภาวะ
แนวทางการพัฒนาที่ 2	บำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ และการป้องกันน้ำท่วม และน้ำเสีย
แนวทางการพัฒนาที่ 3	การดูแลรักษา และพัฒนาที่สาธารณะ
แนวทางการพัฒนาที่ 4	พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ
แนวทางการพัฒนาที่ 5	พัฒนา ส่งเสริม พื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่
แนวทางการพัฒนาที่ 6	การเตรียมความพร้อมในการรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ
- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 5 **การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี**
แนวทางการพัฒนาที่ 1	พัฒนาการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
แนวทางการพัฒนาที่ 2	ส่งเสริมธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ
แนวทางการพัฒนาที่ 3	ส่งเสริมสวัสดิการแก่ผู้บริหาร และผู้ช่วยเหลือ อปท. สมาชิกสภา อปท. ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน

- แนวทางการพัฒนาที่ 4 ปรับปรุง พัฒนาขีดสมรรถนะ และวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากร
- สร้างประสิทธิภาพ การมีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนการจัดการความรู้และพัฒนาหน่วยงานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พร้อมรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- แนวทางการพัฒนาที่ 5 สนับสนุนการปฏิบัติงาน ปรับปรุง และพัฒนาระบบเทคโนโลยี-สารสนเทศ เครื่องมือเครื่องใช้ และอาคารสถานที่
- แนวทางการพัฒนาที่ 6 ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น
- แนวทางการพัฒนาที่ 7 ปรับปรุง พัฒนารายได้ และจัดการสินทรัพย์ราชการที่ไม่ได้ใช้งานให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- แนวทางการพัฒนาที่ 8 เพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบภายใน
- แนวทางการพัฒนาที่ 9 สนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินงานพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงของชาติ กระบวนการยุติธรรมชุมชน และการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี

★ ยุทธศาสตร์ที่ 6

การพัฒนาด้านการบริการสาธารณะ

- แนวทางการพัฒนาที่ 1 ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า เส้นทางจักรยาน ท่อระบายน้ำ ท่าเทียบเรือ ระบบการจัดการขยะ ระบบบำบัดน้ำเสีย และซ่อมแซมปรับปรุงระบบสาธารณสุขปริมณฑลที่ได้รับ ความเสียหายจากสาธารณภัย
- แนวทางการพัฒนาที่ 2 พัฒนาระบบจราจร และการคมนาคมขนส่ง
- แนวทางการพัฒนาที่ 3 พัฒนาระบบไฟฟ้า - ประปา
- แนวทางการพัฒนาที่ 4 ส่งเสริม สนับสนุน การจัดทำผังเมือง ผังเมืองรวม ผังเมืองเฉพาะ และป้องกันการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์
- แนวทางการพัฒนาที่ 5 พัฒนาแหล่งน้ำคูคลอง และระบบชลประทาน เพื่อการอุปโภค - บริโภค การเกษตร และอื่นๆ

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง

2.1 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (VISION)

วิสัยทัศน์ในการพัฒนาเป็นผลลัพธ์สูงสุดในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงในอนาคต ช่างหน้ามุ่งเน้นไปในทิศทางที่จะทำให้บรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งไว้ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาไว้ดังนี้

**“จัดบริการสาธารณะ บริหารจัดการที่ดี พัฒนาสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
เพื่อการพัฒนาพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง”**

2.2 ยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี (พ.ศ. 2559 - 2561) ซึ่งได้จัดเรียงลำดับความสำคัญก่อน - หลัง ไว้ดังนี้

★ ยุทธศาสตร์ที่ 1 แนวทางการพัฒนา	ด้านการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ 1) จัดหาบริการพื้นฐานที่จำเป็นการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้ 2) ปรับปรุงซ่อมแซมระบบบริการพื้นฐานที่จำเป็น เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้ 3) พัฒนาแหล่งน้ำคูคลองและระบบชลประทาน เพื่อการอุปโภค-บริโภค การเกษตร และอื่นๆ
★ ยุทธศาสตร์ที่ 2 แนวทางการพัฒนา	ด้านการพัฒนาการวางแผนบริหารจัดการองค์กร ตลอดจนส่งเสริมอาชีพ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น 1) พัฒนาการบริหารจัดการ และการวางแผนพัฒนาในองค์กร เช่น ปรับปรุง/พัฒนาการจัดเก็บรายได้ การสนับสนุนการปฏิบัติงาน ปรับปรุง/พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือเครื่องใช้ อาคารสถานที่ และอื่นๆ 2) ส่งเสริมธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ 3) ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 3
- แนวทางการพัฒนา
- ด้านการพัฒนาการศึกษาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม**
- 1) พัฒนา ส่งเสริมระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง
 - 2) พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน กลุ่ม องค์กร ในชุมชน ตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง
 - 3) ส่งเสริม สนับสนุนงานสวัสดิการสังคม และงานสังคมสงเคราะห์
 - 4) ส่งเสริม สนับสนุนกีฬา และนันทนาการ
 - 5) ส่งเสริม สนับสนุน งานสาธารณสุข
- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 4
- แนวทางการพัฒนา
- ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย**
- 1) พัฒนาสร้างเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
 - 3) การเฝ้าระวัง แก้ไข ป้องกัน ปัญหายาเสพติด
 - 4) ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 5
- แนวทางการพัฒนา
- ด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น**
- 1) ส่งเสริมการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และงานรัฐพิธี
 - 2) สนับสนุน จัดตั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 3) ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ และการปฏิบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ★ ยุทธศาสตร์ที่ 6
- แนวทางการพัฒนา
- ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
- 1) พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง มลภาวะ
 - 2) การดูแลรักษา พัฒนาที่สาธารณะ
 - 3) บำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ และการป้องกันน้ำเน่าเสีย

2.3 เป้าประสงค์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้กำหนดเป้าประสงค์เพื่อการพัฒนาไว้ดังนี้

1. ประชาชนได้รับการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบการบริหารจัดการ และระบบการบริการอย่างเพียงพอ
2. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานของท้องถิ่น ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน ให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มรายได้ ส่งผลให้เศรษฐกิจในชุมชนมีความเข้มแข็ง รวมทั้ง ส่งเสริมให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมี และส่งเสริมให้มีผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยเพื่อการค้า
4. พัฒนาด้านการศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ประชาชนเกิดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
5. การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาส
6. การจัดการด้านสาธารณสุข กีฬา นันทนาการ สวัสดิการสังคม/การสังคมสงเคราะห์ มีประสิทธิภาพ
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา และแก้ไขปัญหาชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม
9. ส่งเสริม และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
10. ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบการบริหารจัดการ และระบบการบริการ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น อย่างน้อยละปี 2 โครงการ
2. จำนวนโครงการ/กิจกรรมบุคลากรที่ได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาในการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น
3. จำนวนโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาติดต่อ
4. จำนวนประชาชนที่ได้รับการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น
5. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ให้กับประชาชน กลุ่มอาชีพ มีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น
6. จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็ง
7. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เป็นการส่งเสริม พัฒนาคูณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชน อย่างน้อยละปี 2 โครงการ
2. จัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
3. จัดให้มีการพัฒนาอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ที่มาติดต่ออย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
4. จำนวนประชาชนที่ได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ประชาชนเกิดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมีคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น
5. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ มีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้
6. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนโดยทั่วไป ที่มีสิทธิลงทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการด้านสวัสดิการสังคม/การสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง ร้อยละ 100
7. ประชาชนในเขตตำบลหนองปากโลง มีความรู้ และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการอนุรักษ์จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 60 ของจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ
8. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา แก้ไขปัญหาในชุมชนของตน ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของครัวเรือนทั้งหมด
9. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ด้านสาธารณสุขต่างๆ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของครัวเรือนกลุ่มเป้าหมาย
10. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 60 ของครัวเรือนทั้งหมด

2.6 กลยุทธ์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้กำหนดกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาไว้ดังนี้

1. จัดทำ ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบบริการพื้นฐานที่จำเป็นการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้
2. พัฒนาแหล่งน้ำคูคลองและระบบชลประทาน เพื่อการอุปโภค-บริโภค การเกษตร และอื่นๆ
3. พัฒนาการบริหารจัดการ และการวางแผนพัฒนาในองค์กร เช่น ปรับปรุง/พัฒนาการจัดเก็บรายได้ การสนับสนุนการปฏิบัติงานปรับปรุง/พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือเครื่องใช้อาคารสถานที่ และอื่นๆ
4. ส่งเสริมธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ

5. ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
6. พัฒนา ส่งเสริมระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง
7. พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน กลุ่ม องค์กรในชุมชน ตามแนวทางพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง
8. ส่งเสริม สนับสนุนงานสวัสดิการสังคม และงานสังคมสงเคราะห์
9. ส่งเสริม สนับสนุนกีฬา และนันทนาการ
10. ส่งเสริม สนับสนุน งานสาธารณสุข
11. พัฒนาสร้างเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
12. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน
13. การเฝ้าระวัง แก้ไข ป้องกัน ปัญหายาเสพติด
14. ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
15. ส่งเสริมการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและงานรัฐพิธี
16. สนับสนุน จัดตั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น
17. ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ และการปฏิบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
18. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม รวมทั้ง มลภาวะ
19. การดูแลรักษา พัฒนาที่สาธารณะ
20. บำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ และการป้องกันน้ำเน่าเสีย

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- 1) พัฒนาชุมชนให้ก้าวอยู่มีความปลอดภัย โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อความสะดวก รวดเร็ว และรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- 2) องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง มีการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- 3) พัฒนาระบบการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสำคัญทางศาสนา อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของหมู่บ้านในการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) กำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นอย่างมีระบบ และมีความยั่งยืน

2.8 แผนงาน

1. แผนงานบริหารงานทั่วไป	6. แผนงานเคหะและชุมชน
2. แผนงานการรักษาความสงบภายใน	7. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
3. แผนงานการศึกษา	8. แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรม และนันทนาการ
4. แผนงานสาธารณสุข	9. แผนงานการเกษตร
5. แผนงานสังคมสงเคราะห์	10. แผนงานการพาณิชย์
	11. แผนงานงบกลาง

2.9 นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น

คำแถลงนโยบาย

ของ นายสรศักดิ์ เอี้ยวศิริกุล นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

เรียน ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงที่เคารพ และ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงทุกท่าน

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้จัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง เมื่อวันที่ 7 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2555 และกระผมได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง โดยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีมติรับรองผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงแล้ว ในการประชุมครั้งที่ 121/2555 เมื่อวันที่ 1 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 58/5 บัญญัติไว้มีใจความว่า “ก่อนที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจะเข้ารับหน้าที่ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล แถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่มีการลงมติ” กระผมจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อใช้ในการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ภายใต้กรอบของพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และตามอำนาจหน้าที่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม จึงขอนำนโยบายการบริหารงาน เรียนให้ท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงที่เคารพ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ได้รับทราบดังต่อไปนี้

1. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 จัดหาบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้
- 1.2 พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบบริการด้านสาธารณสุขปโมค และโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ ขยายเขตระบบน้ำประปา และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
- 1.3 พัฒนาและแก้ไขปัญหาแหล่งน้ำ ลำคลองต้นเขิน

2. นโยบายด้านการศึกษา

- 2.1 ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
- 2.2 ส่งเสริม พัฒนาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองปากโลง และจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กให้เพียงพอกับความต้องการ
- 2.3 ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้แก่ประชาชนผ่านสื่อต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ รวมถึงการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ให้เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้

3. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

- 3.1 จัดการฝึกอบรมอาชีพให้กับผู้สนใจทุกกลุ่มอาชีพ
- 3.2 ส่งเสริม สนับสนุนกลุ่มอาชีพสตรี ให้ความรู้ ความชำนาญเพิ่มขึ้น และศึกษาดูงานที่ประสบผลสำเร็จจากหน่วยงานอื่น ๆ
- 3.3 พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพทางการเกษตร และแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพของประชาชน สร้างโอกาสและส่งเสริมอาชีพกลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้าน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. นโยบายด้านศาสนา

- 4.1 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับศาสนศึกษา การปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา และทำนุบำรุงศาสนสถาน

5. นโยบายด้านวัฒนธรรม

- 5.1 สนับสนุนและส่งเสริม การสืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 5.2 สนับสนุนให้มีการจัดงานในวันสำคัญและเทศกาลต่างๆ

6. นโยบายด้านสาธารณสุข

- 6.1 ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านสุขภาพอนามัยของประชาชน และการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน โดยผ่านอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) และส่งเสริมการพัฒนาฝึกอบรมให้แก่ อสม. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
- 6.2 สนับสนุนการควบคุมป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่เป็นอันตราย โดยจัดบริการหน่วยแพทย์เคลื่อนที่
- 6.3 พัฒนาและอบรมผู้ประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหารในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง

7. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

- 7.1 รณรงค์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในหมู่บ้านของตนเอง ขับเคลื่อนการจัดทำโครงการและการดำเนินงานต่างๆ ที่มุ่งไปสู่การลดภาวะโลกร้อน
- 7.2 สร้างจิตสำนึกในการรักษาความสะอาดให้กับประชาชน
- 7.3 ส่งเสริมการพัฒนาภูมิทัศน์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง
- 7.4 บริหารจัดการเกี่ยวกับปัญหาน้ำเสีย การกำจัดขยะมูลฝอย เพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อม

8. นโยบายด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตและกีฬา

- 8.1 ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้แก่ผู้ประกอบการหน่วยงานต่างๆ และความปลอดภัยในหมู่บ้าน
- 8.2 จัดสรรสวัสดิการและจัดฝึกอบรม ศึกษาดูงาน พัฒนาส่งเสริมกิจกรรม ของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 8.3 จัดสรรงบประมาณในการสงเคราะห์เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสให้เพียงพอ
- 8.4 ส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายและการแข่งขันกีฬาทั้งในเขตพื้นที่และนอกเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง

9. นโยบายด้านการบริหารงานและการบริการประชาชน

- 9.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำงานร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลจัดประชุมประชาคมเพื่อให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น หรือแจ้งปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน
- 9.2 พัฒนา และปรับปรุงระบบการบริหารงาน และระบบการบริการเพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจสูงสุด
- 9.3 ส่งเสริม และสนับสนุนการฝึกอบรม และจัดศึกษาดูงานให้แก่สมาชิกสภาฯ คณะผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและศักยภาพในการปฏิบัติงาน
- 9.4 จัดสร้างอาคารสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ให้เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน และเพียงพอต่อการให้บริการประชาชน

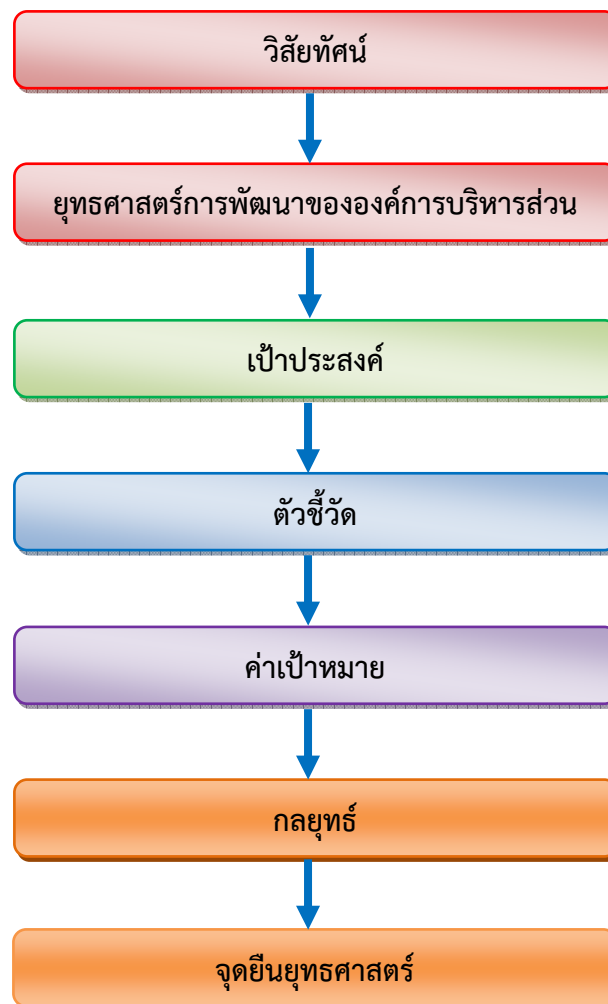
10. นโยบายด้านสวัสดิการแก่ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่

- 10.1 บริหารงาน และปกครองบังคับบัญชา ข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่ ด้วยความเสมอภาคเป็นธรรม และปฏิบัติตามระเบียบวินัย และสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้มีความประพฤติดี
- 10.2 พัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและเกิดประสิทธิภาพ โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน
- 10.3 ส่งเสริม และจัดหาสวัสดิการให้แก่ข้าราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่ เช่น ด้านที่อยู่อาศัย ฯลฯ ระเบียบกำหนดให้

ตามนโยบายดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าได้วางแผนการพัฒนาโดยยึดหลักการทำงานตามนโยบายการบริหาร และการพัฒนาที่ยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล และหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งมีการทำงานแบบโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงทุกท่าน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงจะได้ร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจ ทำงานเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวตำบลหนองปากโลงต่อไป

2.10 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. 2561-2564) ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis / Demand (Demand Analysis) / (Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาอย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength = S)

1. ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลหนองปากโลงอุดมสมบูรณ์ ทั้งผิวดิน แหล่งน้ำ มีคลองชลประทาน และคลองธรรมชาติไหลผ่าน
2. การแบ่งส่วนราชการอย่างชัดเจน และเหมาะสม
3. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม
4. มีผู้บริหารและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ
5. มีหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้าน
6. อยู่ในเขตตัวเมือง การคมนาคมสะดวก
7. ประชาชนมีความสนิทสนมเป็นเครือญาติเดียวกัน
8. มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 3 โรงเรียน และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

จุดอ่อน (Weakness = W)

1. บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่ทั่วถึง
2. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค-บริโภค ยังไม่เพียงพอ
3. มีประชากรแฝงที่อพยพเข้ามาทำงานในเขตพื้นที่เพิ่มมากขึ้น
4. ขาดการฝึกอบรมอาชีพเสริมอย่างต่อเนื่อง
5. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตำบลมีน้อย
6. งบประมาณมีจำนวนจำกัด และขาดการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่
7. ปัญหาสิ่งแวดล้อม และมลภาวะจากชุมชนเพิ่มมากขึ้น เช่น กลิ่นมูลสุกร น้ำเสีย ขยะมูลฝอย กลิ่นเหม็นจากโรงงานอุตสาหกรรม
8. บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองรวมทั้ง ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย

โอกาส (Opportunity = O)

1. การนำระบบสารสนเทศ มาใช้ในการจัดเก็บรายได้ให้ครอบคลุมพื้นที่
2. มีการให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เป็นจังหวัดในเขตปริมณฑล
4. รัฐบาลสนับสนุนนโยบายกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น
5. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคส่งเสริม และสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. การพัฒนาเส้นทางการคมนาคมให้สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัยมากขึ้น
7. รัฐบาลสนับสนุนให้แต่ละท้องถิ่นมีบทบาทในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ และถ่ายทอด วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น

อุปสรรค (Threat = T)

1. การมีส่วนร่วมระหว่างประชาชน ภาคเอกชน และภาครัฐ ในการพัฒนาท้องถิ่น การระดมความคิดเห็นในการจัดทำแผนต่างๆ มีน้อย
2. การบริหารจัดการระบบการผลิตน้ำประปาไม่ได้คุณภาพ
3. แรงงานต่างด้าวก่อให้เกิดปัญหาสังคมในพื้นที่ ส่งผลให้เกิดปัญหาโรคติดต่อต่างๆ ปัญหา ด้านสังคมต่างๆ เพิ่มขึ้น
4. ขาดแคลนแรงงานฝีมือเฉพาะด้าน
5. ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนรากฐานทาง วัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น
6. มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เพิ่มขึ้น
7. ขาดการสนับสนุนงบประมาณจากส่วนกลางในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
8. เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีราคาสูง และมีข้อจำกัดในการจัดซื้อ เนื่องจากมีระเบียบ กฎหมาย ควบคุมมากขึ้น
9. ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ มีการแก้ไข ปรับปรุง บ่อยครั้ง ทำให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และขาดการศึกษาให้ทันแก่
10. เกิดการแข่งขันด้านอาชีพ เนื่องจากพื้นที่อื่นมีการประกอบอาชีพประเภทเดียวกัน

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลงนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ

- 1.1 ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้น
- 1.2 ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด
- 1.3 รางระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันทำให้มีน้ำขังเป็นบางจุด

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการวางแผนบริหารจัดการองค์กร ตลอดจนส่งเสริมอาชีพ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

- 2.1 ขาดแคลนบุคลากรในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง
- 2.2 ขาดอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน
- 2.3 ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น
- 2.4 ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง และขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และคุณค่าทางสังคม

- 3.1 การศึกษา สื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน
- 3.2 เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ บุหรี่ เหล้า ยาเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร
- 3.3 ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายและการดูแลสุขภาพของตัวเอง

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- 4.1 การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้
- 4.2 เกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้ง ทำให้ทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหาย

5. การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 5.1 ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีถูกสังคมนิยมใหม่ๆ ค่อยๆ เปลี่ยนแปลงไปและไม่ค่อยมีผู้สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

6. การพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 6.1 ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการขยะในชุมชน
- 6.2 ประชาชนขาดจิตสำนึกในการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.4 สรุปสถานการณ์พัฒนา

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
1. ด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้าง พื้นฐาน และบริการ สาธารณะ	1. ปัญหาด้านโครงสร้าง พื้นฐานและสาธารณูปโภค 1.1 การบริการด้านการประปา น้ำประปาไม่เพียงพอต่อ การอุปโภค-บริโภค น้ำไม่ สะอาด และน้ำทำการ เกษตรโดยเฉพาะฤดูแล้ง	หมู่ที่ 1-10	ประชาชนในตำบล	1.1 การเพิ่มขึ้นของจำนวน ประชากร การเคลื่อน ย้ายแรงงานต่างดาวเข้ามา ในพื้นที่ การขยายตัวของ ชุมชน บ้านจัดสรร ห้องเช่า ฯลฯ ทำให้ความต้องการ ใช้น้ำเพื่อการอุปโภค- บริโภคมีมากขึ้น และการ ขยายการผลิตทางการ เกษตร จึงทำให้น้ำเป็น ปัจจัยสำคัญในการ ดำรงชีวิต ที่ท้องถิ่นต้อง เข้าไปดูแล จัดหาให้ เพียงพอ
	1.2 การคมนาคม ถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ ฝุ่นละออง ไม่มีป้าย เตือนภัยตามจุดเสี่ยง	หมู่ที่ 1-10	ประชาชนในตำบล	1.2 พัฒนาระบบการคมนาคม ขนส่งให้มีความสะดวก ปลอดภัย และรวดเร็วใน การเดินทาง และการ ลำเลียงผลผลิตทางการ เกษตร
	1.3 ระบบไฟฟ้า ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะการติดตั้งไฟฟ้า สาธารณะตามแหล่งชุมชน ต่างๆ	หมู่ที่ 1-10	ประชาชนในตำบล	1.3 ขยายระบบไฟฟ้าให้มีไฟฟ้า ใช้เพียงพอและทั่วถึง เพื่อเพิ่มความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน
	1.4 การระบายน้ำ ไม่มีระบบ รางระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ อุดตัน ฝาท่อระบายน้ำ ชำรุด ล้าคลองตันเขิน	หมู่ที่ 1-10	ประชาชนในตำบล	1.4 การขยายตัวของชุมชน เพิ่มมากขึ้น น้ำเสียจาก ที่พักอาศัยมีปริมาณมากขึ้น ประกอบกับในฤดูฝน ฝน ตกชุก ปริมาณน้ำมากการ ระบายน้ำไม่มีประสิทธิภาพ อาจทำให้น้ำท่วมขังได้ ท้องถิ่นต้องเข้าไปดูแล โดยการบริหารจัดการ ให้ดีขึ้น

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
2. ด้านการพัฒนาวางแผนบริหารจัดการองค์กรตลอดจน ส่งเสริมอาชีพ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	1. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ 1.1 ขาดการส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ ในหมู่บ้าน ด้านการสนับสนุนงบประมาณของกลุ่มต่างๆ ประกอบกับการรวมกลุ่มอาชีพไม่ยั่งยืน 1.2 ประชาชนมีความภาคภูมิใจน้อย เนื่องจากขาดการวางแผนในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง	หมู่ที่ 1 - 10 หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล ประชาชนในตำบล	1.1 จากปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ เกิดปัญหาการว่างงานภายในตำบลเพิ่มมากขึ้น 1.2 สังคม เศรษฐกิจเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง การวางแผนการดำเนินชีวิตที่ดีเยี่ยมอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ดี และประชาชนรู้จักการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง จัดทำบัญชีครัวเรือน
	2. ปัญหาด้านการเมืองการปกครอง 2.1 ประชาชนยังขาดความสนใจในด้านการมีส่วนร่วมด้านการเมืองการปกครอง การบริหารหรือการพัฒนาท้องถิ่น ทำให้การดำเนินการเป็นเพียงการแก้ไขเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น 2.2 ประชาชนยังขาดกระบวนการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจด้านการเมืองการปกครอง ทำให้กระบวนการตรวจสอบทางการเมืองไม่เข้มแข็ง 2.3 บุคลากรขององค์กรบริหารส่วนตำบล ควรได้รับการพัฒนาทุกด้าน เช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม การปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างดีที่สุด	หมู่ที่ 1 - 10 หมู่ที่ 1 - 10 อบต.หนองปากโลง	ประชาชนในตำบล ประชาชนในตำบล บุคลากรของ อบต.หนองปากโลงทุกคน	2.1 การแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของประชาชนเป็นไปได้ยากขึ้น เพราะประชาชนขาดการรวมตัวในการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นตำบลของตน 2.2 การพัฒนาความรู้ด้านการเมืองการปกครองจะทำให้สังคม ชุมชน เกิดความสมดุล เพราะการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นการปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชน 2.3 การบริหารจัดการที่ดีขององค์กร ต้องพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง และการให้บริการประชาชน ดังนั้น บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีจรรยาบรรณที่ดีในการปฏิบัติหน้าที่ และการให้บริการประชาชน ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
	3. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว 3.1 ขาดการสนับสนุน ปรับปรุงพื้นที่สาธารณะ หรือสถานที่อื่นที่สำคัญในตำบลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อน	หมู่ที่ 1 - 10	พื้นที่สาธารณะหรือสถานที่อื่นที่สำคัญในตำบล หนองปากโลง	3.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่นสูญหายไปตามเวลา หากไม่มีการฟื้นฟู อนุรักษ์ไว้

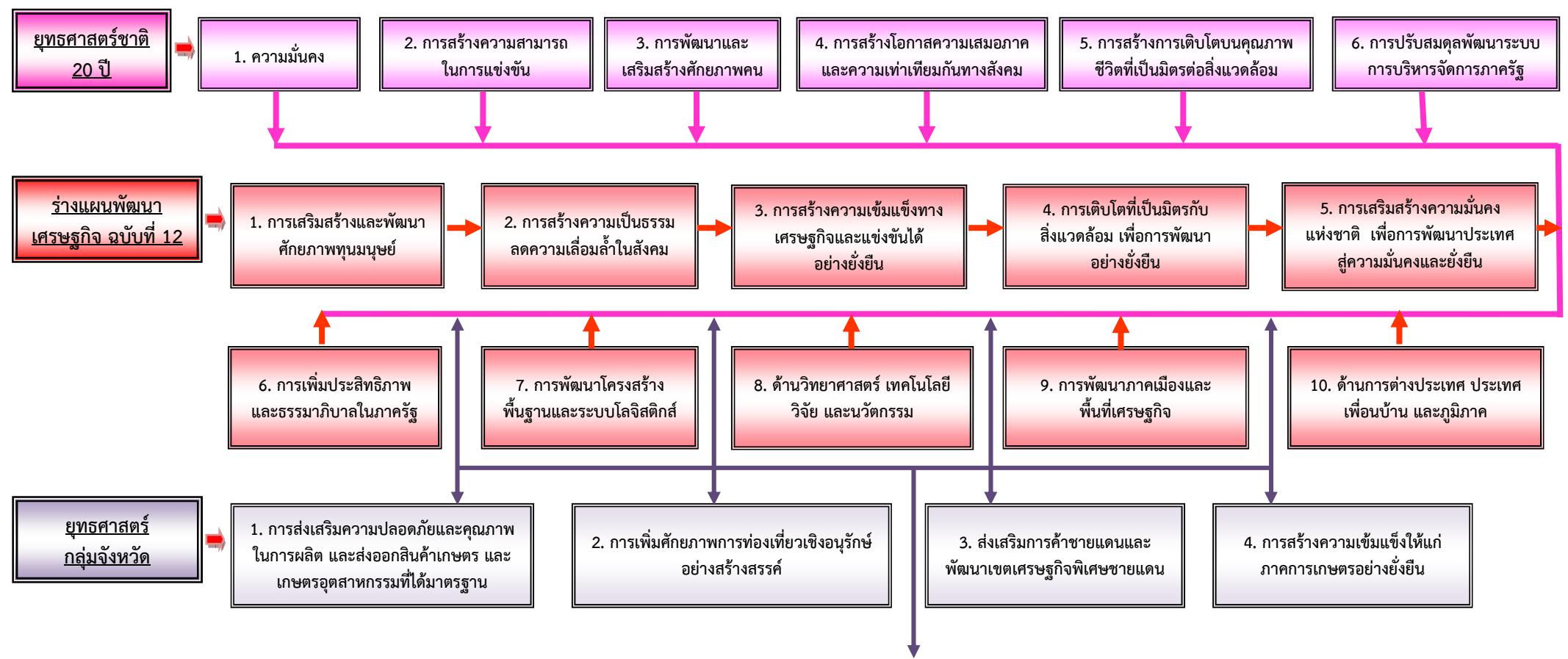
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
3. ด้านการพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม	1. ปัญหาด้านการศึกษา			
	1.1 ประชาชนขาดการแสวงหาความรู้ใฝ่รู้ด้วยตนเอง	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	1.1 อาจเกิดปัญหาในการดำรงชีวิตในสังคม
	1.2 เด็กและเยาวชนขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ มองว่าการศึกษาเป็นเรื่องน่าเบื่อและไม่ศึกษาต่อตามเกณฑ์บังคับ	หมู่ที่ 1 - 10	เด็กและเยาวชนในตำบลหนองปากโลง	1.2 เด็กและเยาวชนไร้คุณภาพเพิ่มมากขึ้น
	1.3 การศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก	ศพด.ตำบลหนองปากโลง	เด็กก่อนวัยเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลหนองปากโลง	1.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของเด็กให้เป็นไปตามวัย อย่างเหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์
	2. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม			
	2.1 ปัญหาครอบครัวแตกแยก	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	2.1 ปัญหาครอบครัวแตกแยกสามารถนำไปสู่ปัญหาอื่นเนื่องจากขาดความรักความอบอุ่น ความเข้าใจต่อกัน การถูกทอดทิ้ง การทะเลาะ การใส่ใจซึ่งกันและกัน เช่น ผู้สูงอายุ เด็ก ผู้พิการ หรือบุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
	2.2 ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	2.2 มีคุณแม่วัยใสเพิ่มจำนวนมากขึ้น สร้างภาระให้กับครอบครัวและสังคม ควรส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์
2.3 การแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคอุบัติใหม่ เช่น โรคไขเลือดออก โรคปากเท้าเปื่อย เป็นต้น	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	2.3 การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ สภาวะแวดล้อม การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ อาจทำให้เกิดโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ ท้องถิ่นต้องเฝ้าระวัง และทำงานในเชิงรุก รณรงค์ให้ประชาชนดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง	
2.4 ประชาชนป่วยเป็นโรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง และโรคอื่นๆ เนื่องจากขาดการออกกำลังกาย และรับประทานอาหารที่อาจก่อให้เกิดโรค	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	2.4 พัฒนาพื้นที่สาธารณะที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ให้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย	

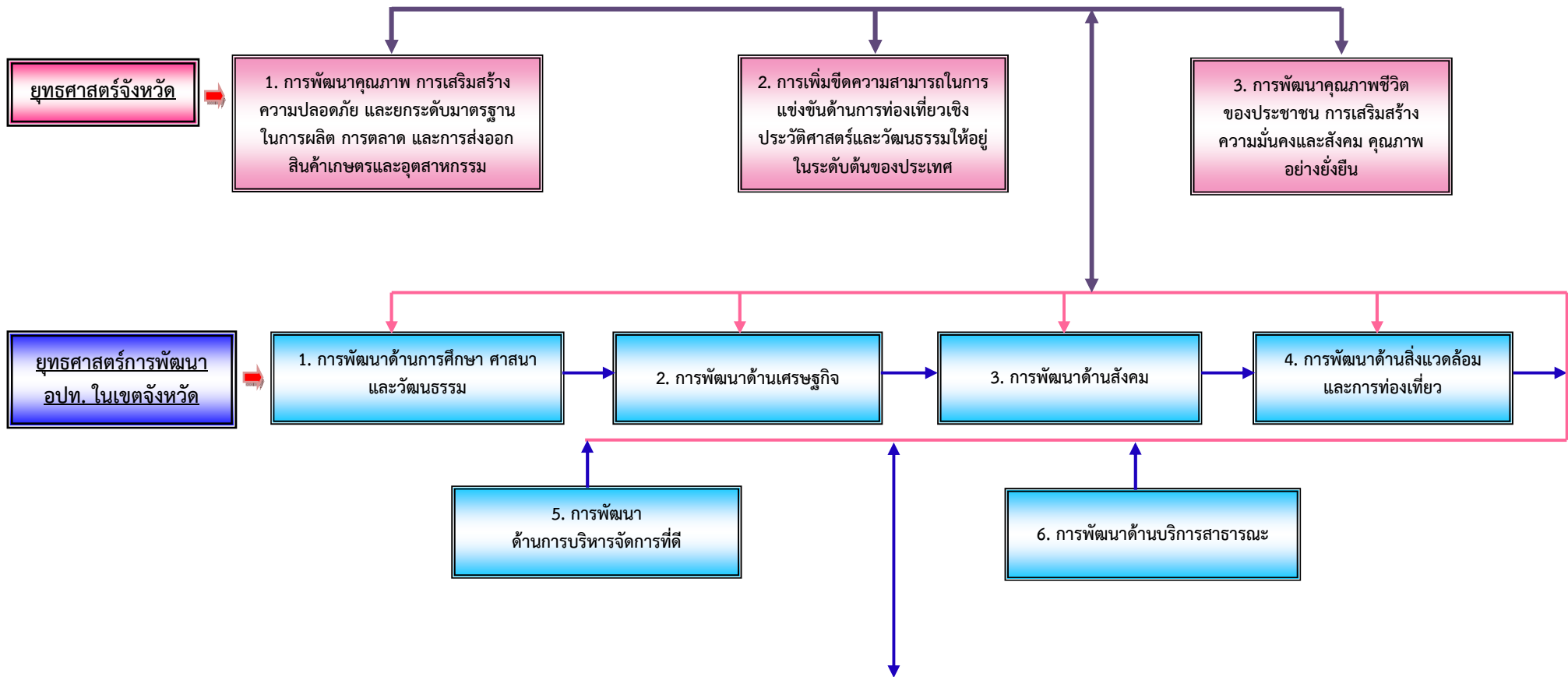
ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่ เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มใน อนาคต
	2.5 ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส ได้รับดูแลไม่ทั่วถึง ทำให้การดำรงชีวิตยากลำบาก	ทุกหมู่บ้าน	ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็ก สตรี ผู้ด้อยโอกาส	2.5 สังคมครอบครัวมีแนวโน้มเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น รวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจมีการแข่งขันกันสูง และกลุ่มคนเป้าหมายเหล่านั้นวันยังเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในอนาคตอาจส่งผลกระทบต่อสังคม จึงต้องหาแนวทางในการรองรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การส่งเสริมอาชีพ
4. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	<p>1. ปัญหาด้านความสงบและความปลอดภัยในชุมชน</p> <p>1.1 การแพร่ระบาดของยาเสพติด</p> <p>1.2 จัดตั้งชุดรักษาความสงบในตำบล</p> <p>1.3 การเกิดอุบัติเหตุทางถนน ทำให้เกิดการสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน</p>	<p>หมู่ที่ 1 - 10</p> <p>หมู่ที่ 1 - 10</p> <p>หมู่ที่ 1 - 10</p>	<p>ประชาชนในตำบล</p> <p>ประชาชนในตำบล</p> <p>ประชาชนในตำบล</p>	<p>1.1 สามารถนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม การลักขโมยเพิ่มขึ้น ต้องสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม โดยเน้นสถาบันครอบครัว</p> <p>1.2 ตำบลหนองปากโลง มีความสงบสุข และปลอดภัยมากขึ้น</p> <p>1.3 ความประมาท และพฤติกรรมของคน รวมทั้งการไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย อุบัติเหตุก็จะเกิดขึ้นไปเรื่อยๆ ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดจริงจัง หรือประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตั้งสัญญาณจราจร</p>
5. ด้านคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	<p>1. ปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม</p> <p>1.1 ขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ก้าวล้ำ หรือละเลยการทำงานในหน้าที่ของตน และหน้าที่ของผู้อื่น</p> <p>2. ปัญหาด้านวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>2.1 ขาดการดำรงไว้ซึ่งผู้สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบล ทำให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเริ่มสูญหาย</p>	<p>หมู่ที่ 1 - 10</p> <p>หมู่ที่ 1 - 10</p>	<p>ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างประชาชนในตำบล</p> <p>ประชาชนในตำบล</p>	<p>1.1 มีการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมจะทำให้อนาคตสังคมน่าอยู่มากขึ้น การปฏิบัติงานหรือหน้าที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>2.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่นสูญหายไปตามเวลา หากไม่มีการฟื้นฟู อนุรักษ์ไว้</p>

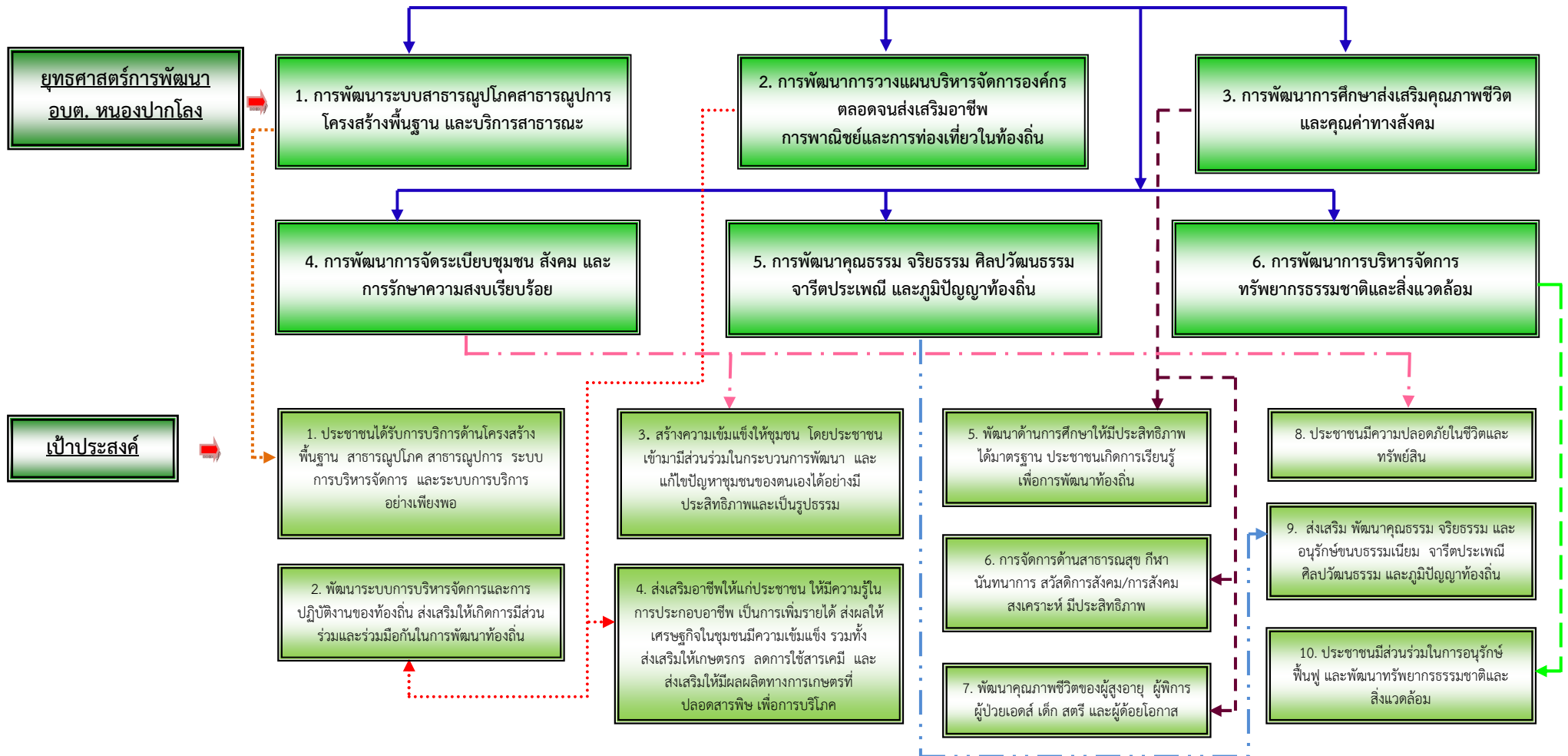
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	ขอข่ายและปริมาณของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	การคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
	2.2 ประชาชนในท้องถิ่นไม่ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมจารีตประเพณีของท้องถิ่นเท่าที่ควร	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	2.2 ความเสื่อมถอยของสังคมไทยในปัจจุบัน
6. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1.1 ขยะและสิ่งปฏิกูลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนและการเพิ่มขึ้นของประชากรและพฤติกรรมทิ้งขยะไม่มีความเป็นระเบียบ	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	1.1 สร้างระบบการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลอย่างถูกวิธี โดยไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและโรคระบาด
	1.2 ปัญหาจากผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบในการดำเนินกิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น มลภาวะน้ำเน่าเสียจากร้านซ่อมรถที่ถ่ายน้ำมันเครื่องทิ้งลงร่องน้ำ และน้ำขี้หมูจากฟาร์ม และมลภาวะฝุ่นละอองจากรถบรรทุกทุกประเภท ฯลฯ	หมู่ที่ 1 - 10	ประชาชนในตำบล	1.2 พัฒนาการบริหารจัดการด้านมลภาวะ เพื่อลดปัญหามลภาวะเป็นพิษ เช่น การเข้าไปตรวจสอบด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

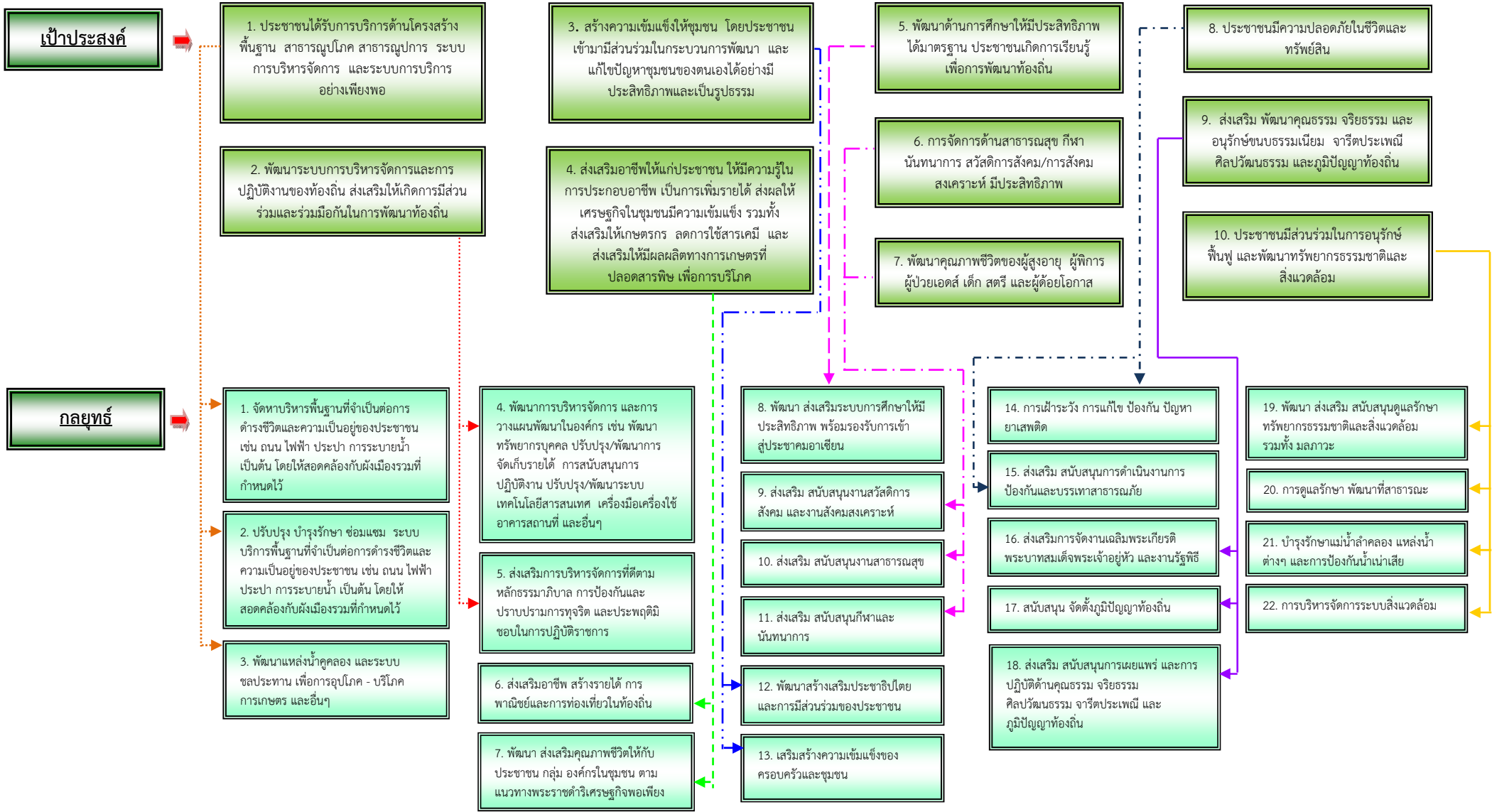
3.4 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.

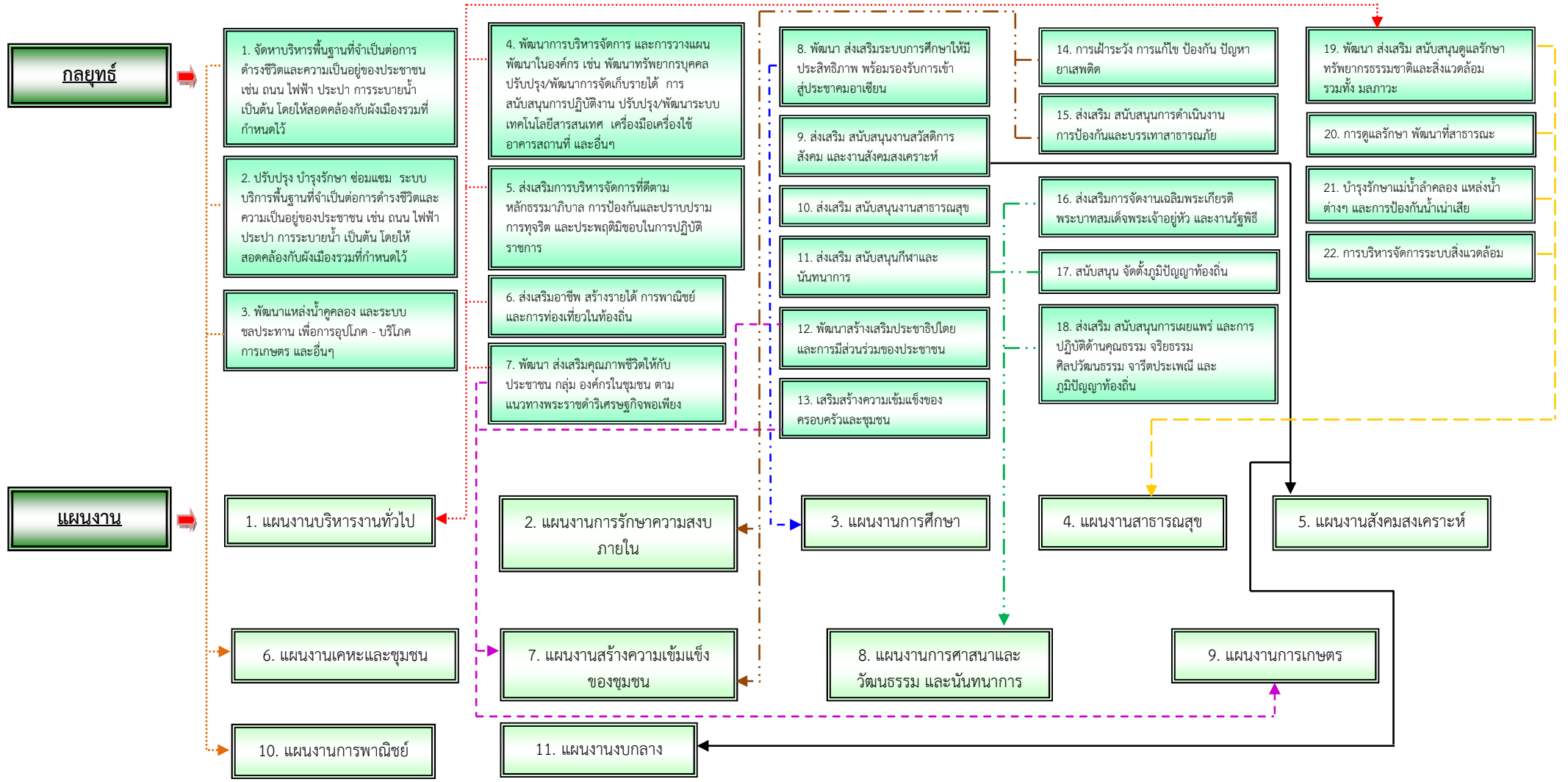
โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง (พ.ศ. 2559-2563)

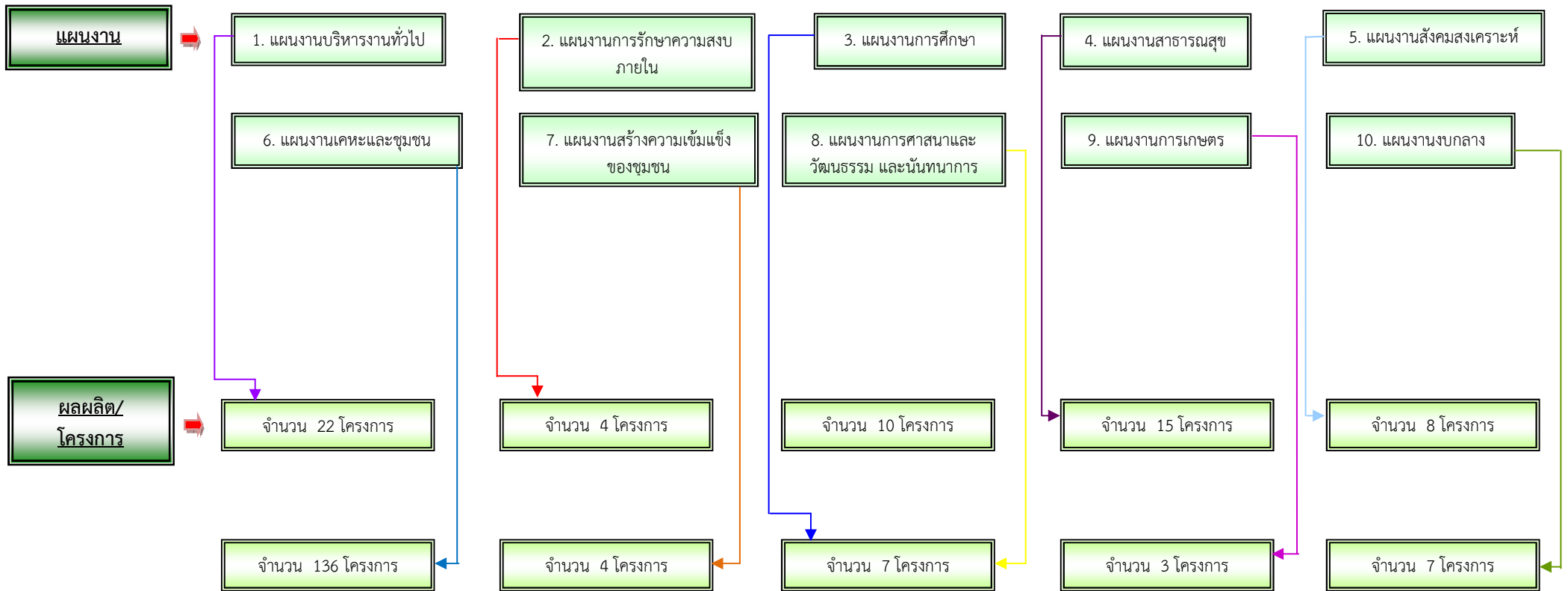

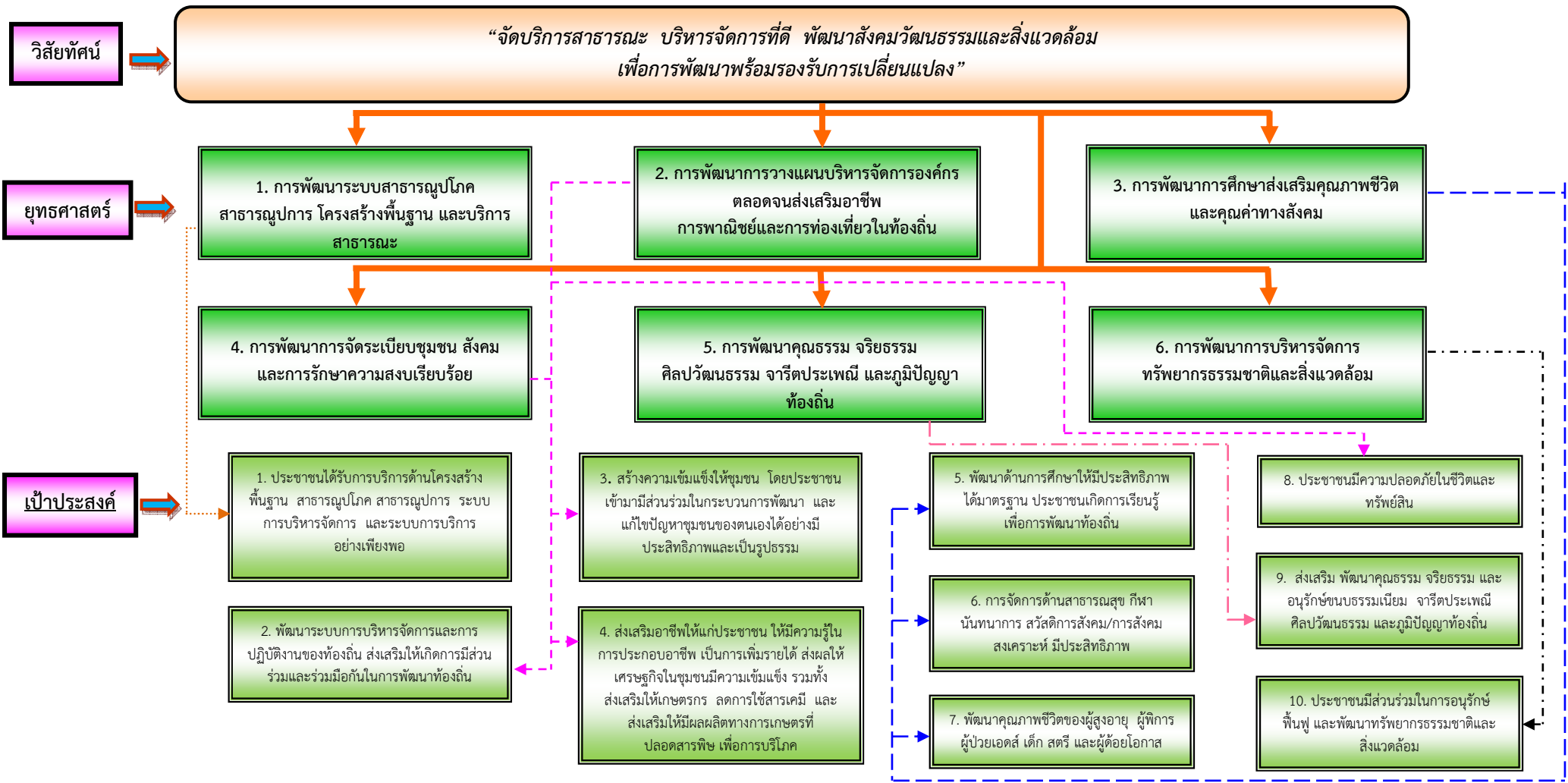

3.4 แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

แบบ ยท. 02

คำเป้าหมาย

1. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เพื่อให้บริการประชาชน อย่างน้อยปีละ 2 โครงการ
2. จัดให้มีการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพในการปฏิบัติงานมากขึ้น อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
3. จัดให้มีการพัฒนาอาคารสถานที่ที่มีความเหมาะสมและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มาติดต่อ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4. จำนวนประชาชนที่ได้รับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน ประชาชนเกิดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และมีคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น
5. จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้
6. จำนวนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ เด็กสตรี ผู้ด้อยโอกาส และประชาชนโดยทั่วไป ที่มีสิทธิลงทะเบียนกับองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขอรับสิทธิได้รับบริการด้านสวัสดิการสังคม/ การสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง ร้อยละ 100

7. ประชาชนในเขตตำบลหนองปากโลง มีความรู้ และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ด้านกีฬาและนันทนาการ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการอนุรักษ์จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ร้อยละ 60 ของจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ
8. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา แก้ไขปัญหาในชุมชนของตนเอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของครัวเรือนทั้งหมด

10. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 60 ของครัวเรือนทั้งหมด
9. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ด้านสาธารณภัยต่างๆ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของครัวเรือนกลุ่มเป้าหมาย

กลยุทธ์

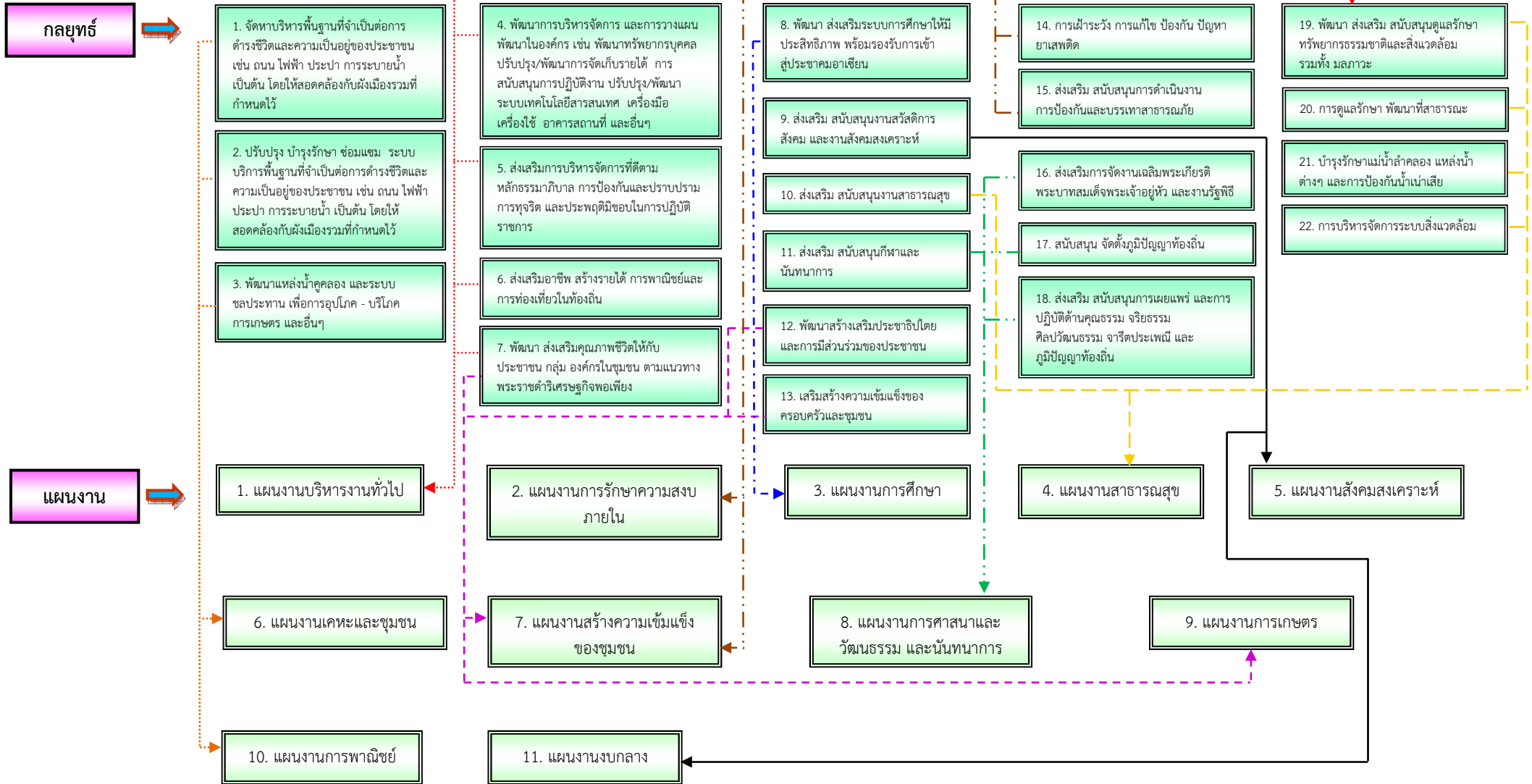
1. จัดหาบริหารพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้
2. ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม ระบบบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่กำหนดไว้
3. พัฒนาแหล่งน้ำคูคลอง และระบบชลประทาน เพื่อการอุปโภค - บริโภค การเกษตร และอื่นๆ

4. พัฒนาการบริหารจัดการ และการวางแผนพัฒนาในองค์กร เช่น พัฒนาทรัพยากรบุคคล ปรับปรุง/พัฒนาการจัดเก็บรายได้ การสนับสนุนการปฏิบัติงาน ปรับปรุง/พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือเครื่องใช้ อาคารสถานที่ และอื่นๆ
5. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ
6. ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ การพาณิชย์และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
7. พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนกลุ่ม องค์กรในชุมชน ตามแนวทางพระราชดำริ เศรษฐกิจพอเพียง

8. พัฒนา ส่งเสริมระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ พร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
9. ส่งเสริม สนับสนุนงานสวัสดิการสังคม และงานสังคมสงเคราะห์
10. ส่งเสริม สนับสนุนงานสาธารณสุข
11. ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการ
12. พัฒนาสร้างเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน
13. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

14. การเฝ้าระวัง การแก้ไข ป้องกันปัญหายาเสพติด
15. ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
16. ส่งเสริมการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และงานรัฐพิธี
17. สนับสนุน จัดตั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น
18. ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ และการปฏิบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

19. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง มลภาวะ
20. การดูแลรักษา พัฒนาที่สาธารณะ
21. บำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ และการป้องกันน้ำเน่าเสีย
22. การบริหารจัดการระบบสิ่งแวดล้อม

3.5 รายละเอียดยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล หนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วย รับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา คุณภาพชีวิตของประชาชน การเสริมสร้างความมั่นคง และสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนา ด้านบริการสาธารณะ	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้าง พื้นฐานและบริการสาธารณะ	1 ประชาชนได้รับการบริการ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค ระบบการ บริหารจัดการ และระบบ บริการที่ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น อย่างน้อยปีละ 2 โครงการ	- จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบการ บริหารจัดการ และระบบ บริการที่ได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น อย่างน้อยปีละ 2 โครงการ	1	1	1	1	1. จัดหาบริการพื้นฐานที่ จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและ ความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้ สอดคล้องกับผังเมืองรวม ที่กำหนดไว้	สามารถ ดำเนินการได้ จำนวน 2 โครงการ	1. โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีต เสริมเหล็กพร้อมวางท่อระบายน้ำ	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			2. โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง แอสฟัลติกคอนกรีต พร้อมวาง ท่อระบายน้ำ	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			3. โครงการวางท่อระบายน้ำ/รางวิ	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			4. โครงการก่อสร้างประตูน้ำเปิด- ปิด พร้อมหุ้มข้าง	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			5. โครงการไฟฟ้าส่องสว่างภายใน หมู่บ้าน/ตำบล	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			6. โครงการขยายเขตไฟฟ้าภายใน หมู่บ้าน/ตำบล	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			7. โครงการก่อสร้างระบบประปา ผิวดิน/ประปาบาดาล/เจาะบ่อ บาดาล	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1			8. โครงการติดตั้งป้ายเตือน อุบัติเหตุทางโค้ง/ป้ายบอกทาง ป้ายชอย/ถนนกระจกโค้ง/ สัญญาณไฟ โคมไฟจราจร กระพริบ ไฟฟ้าส่องสว่าง	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขต จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบล หนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วย รับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
					1	1	1	1	2. ปรับปรุง บำรุง รักษา ซ่อมแซมระบบบริการพื้นฐาน ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและ ความเป็นอยู่ของประชาชน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา การระบายน้ำ เป็นต้น โดยให้ สอดคล้องกับผังเมืองรวมที่ กำหนดไว้	สามารถ ดำเนินการได้ จำนวน 2 โครงการ	1. โครงการซ่อมแซม/ปรับปรุง ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก/ไหล่ทาง	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
				1	1	1	1	2. โครงการซ่อมแซม/ปรับปรุง ถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต และไหล่ทาง			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	3. โครงการซ่อมแซม/ปรับปรุง วางท่อระบายน้ำ/รางวี/ฝาท่อฯ			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	4. โครงการซ่อมแซม/ปรับปรุง ประตูน้ำเปิด-ปิด พร้อมหูช้าง			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	5. โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง (ลงลูกรัง/บดอัด/ปรับเกรดถนน)			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	6. โครงการซ่อมแซมระบบประปา /ปรับอาคาร/เป่าล้าง			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	7. โครงการซ่อมแซมระบบไฟฟ้า ส่องสว่างสาธารณะ			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	8. ปรับปรุงพื้นที่สาธารณะ ประโยชน์ภายในตำบล หนองปากโลง			กองช่าง	อบต. หนองปากโลง	
				1	1	1	1	3. พัฒนาแหล่งน้ำคูคลอง และระบบชลประทาน เพื่อ การอุปโภค - บริโภค การ เกษตร และอื่นๆ			สามารถ ดำเนินการได้ จำนวน 1 โครงการ	1. โครงการขุดลอกคลอง/ ท่อระบายน้ำ/รางวี	กองช่าง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพ การเสริมสร้างความปลอดภัย และยกระดับมาตรฐานในการผลิต การตลาด และการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร ตลอดจนส่งเสริมอาชีพ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	2. พัฒนาระบบการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานของท้องถิ่น ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 โครงการ	1	1	1	1	4. พัฒนาการบริหารจัดการและการวางแผนพัฒนาในองค์กร เช่น พัฒนาทรัพยากรบุคคล ปรับปรุง/พัฒนาการจัดเก็บรายได้ การสนับสนุนการปฏิบัติงาน ปรับปรุง/พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เครื่องมือ เครื่องใช้ อาคารสถานที่ และอื่นๆ	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและศึกษาดูงานของพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้นำชุมชน	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		อย่างน้อยปีละ 5 คน	2. จัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมในหน่วยงานที่จัดฝึกอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของตน	สำนักงานปลัดฯ, กองคลัง, กองช่าง, กองสาธารณสุขฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพสมาชิกสภาท้องถิ่น	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	4. เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	กองคลัง	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	5. โครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม แก่ผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					4	4	4	4		อย่างน้อยปีละ 4 ครั้ง	6. การบำรุงรักษาและซ่อมแซมทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ, กองคลัง, กองช่าง, กองสาธารณสุขฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 แห่ง	7. โครงการบำรุงรักษา/ปรับปรุง/ซ่อมแซมอาคารสถานที่ในความรับผิดชอบของ อบต.หนองปากโลง	กองช่าง	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	8. โครงการส่งเสริมการชားภาษีและค่าธรรมเนียม	กองคลัง	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	9. โครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทรัพย์สิน	กองคลัง	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	10. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และกิจกรรม 5ส	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		เมื่อมีการจัดการเลือกตั้ง	11. โครงการการจัดการเลือกตั้ง/เลือกตั้งซ่อมนักการเมืองท้องถิ่น นักการเมืองระดับประเทศ ทุกกรณี	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
					1	1	1	1		ปีงบประมาณ 2561-2564	12. การบริหารงาน และการบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำ และรายจ่ายต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ, กองคลัง, กองช่าง, กองสาธารณสุข	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	13. โครงการสำรวจความพึงพอใจของผู้บริการและการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ	หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	14. โครงการประชาสัมพันธ์การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	15. การจัดทำผังเมืองและการจัดทำแนวเขตการปกครองของ อปท.	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	0		ปีละ 1 ครั้ง	16. การจัดหาที่ดิน สำหรับการบริหารจัดการภารกิจต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	17. ปรับปรุงและขยายเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตำบล	สำนักงานปลัดฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	18. โครงการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง		กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง		สำนักงานปลัดฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		1 ครั้ง			อบต. หนองปากโลง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
				- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 โครงการ	1	1	1	1	5. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการ	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการการจัดทำแผนป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
		3. ส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน ให้มีความรู้ในการประกอบอาชีพ เป็นการเพิ่มรายได้ ส่งผลให้เศรษฐกิจในชุมชนมีความเข้มแข็ง รวมทั้ง ส่งเสริมให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมี และส่งเสริมให้มีผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัย เพื่อการบริโภค			1	1	1	1	6. ส่งเสริมอาชีพ สร้างรายได้ ท่องเที่ยวในท้องถิ่น	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการว่างงาน	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการจ้างนักเรียน นักศึกษา ปฏิบัติงานในช่วงปิดภาคเรียนและวันหยุด	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการอบรมเผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตร	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	4. โครงการอบรมส่งเสริมอาชีพการเกษตร	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	5. โครงการสนับสนุนการทำสารกำจัดศัตรูพืช ช่วยเหลือเกษตรกรป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	6. โครงการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อพท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนารองการบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน	
					61	62	63	64						
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การเสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และคุณค่าทางสังคม		- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 โครงการ	1	1	1	1	7. พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน กลุ่มองค์กรในชุมชนตามแนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการอบรมพัฒนากลุ่มสตรีตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการส่งเสริมสุขภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	4. โครงการบ้านท้องถิ่นประชารัฐร่วมใจ เทิดไท้องค์ราชัน ราชนิ	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	5. โครงการเฉลิมพระเกียรติและสนับสนุนโครงการอื่นเนื่องมาจากพระราชดำริฯ	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	6. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคณพิการ	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	7. โครงการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ	สำนักงานปลัด	อบต.หนองปากโลง	
					3	3	3	3		8. พัฒนา ส่งเสริมระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	ปีละ 3 แห่ง	1. การจัดซื้ออาหารเสริม (นม)	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					3	3	3	3			ปีละ 3 แห่ง	2. อุดหนุนอาหารกลางวัน ให้โรงเรียนในเขตพื้นที่	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1			ปีละ 1 ครั้ง	3. อุดหนุนงบประมาณสนับสนุนการจัดการศึกษาให้โรงเรียนในเขตพื้นที่	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1			ปีละ 1 ครั้ง	4. โครงการช่วยเหลือสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					2	2	2	2			ปีละ 2 ครั้ง	5. โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1			ปีละ 1 ครั้ง	6. โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
					1	1	1	1			จำนวน 1 แห่ง	7. โครงการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัดฯ	อบต.หนองปากโลง
			1	1	1	1								

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริการส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การเสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต และคุณค่าทางสังคม	5. การจัดการด้านสาธารณสุข กีฬานันทนาการ สวัสดิการสังคม/การสังคมสงเคราะห์ มีประสิทธิภาพ	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 โครงการ	1	1	1	1	9. ส่งเสริม สนับสนุนงานสวัสดิการสังคมและงานสังคมสงเคราะห์	เดือนละ 1 ครั้ง	1. โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		เดือนละ 1 ครั้ง	2. โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้วัยเอดส์	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้พิการ	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1	10. ส่งเสริม สนับสนุนงานสาธารณสุข	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการส่งเสริมสุขภาพนักเรียนตำบลหนองปากโลง	กองสาธารณสุขฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในวัยเรียน	กองสาธารณสุขฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.)	กองสาธารณสุขฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	4. โครงการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า	กองสาธารณสุขฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		จำนวน 1 แห่ง	5. โครงการหน่วยพยาบาลเบื้องต้นตำบลหนองปากโลง	กองสาธารณสุขฯ	อบต. หนองปากโลง
					2	2	2	2		ปีละ 2 ครั้ง	6. โครงการเผยแพร่ความรู้สู่ประชาชน	กองสาธารณสุขฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		11. ส่งเสริม สนับสนุนกีฬาและนันทนาการ	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการส่งเสริมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย	สำนักงานปลัด
		1	1	1	1	12. พัฒนาสร้างเสริมประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชน	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการจัดเวทีประชาคมระดับหมู่บ้าน/ระดับตำบล	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			
		1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการ อบต. พบประชาชน	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			
		1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			
		1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	5. โครงการส่งเสริม และสนับสนุนการสร้างความปลอดภัยและสมานฉันท์	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			
		1	1	1	1	13. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการครอบครัวสัมพันธ์	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			
		1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการแก้ไขปัญหาด้านอาชญากรรม	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			
		1	1	1	1	14. การเฝ้าระวัง การแก้ไขป้องกันปัญหาเสพติด	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง			

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การเสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา ด้านสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนา ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความ	8. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 โครงการ	1	1	1	1	15. ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการจัดหา/ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ภายในตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	1. การป้องกัน ช่วยเหลือ และบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัย	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					2	2	2	2		ปีละ 2 ครั้ง	2. โครงการตามมาตรฐานและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการฝึกอบรม/ทบทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ของตำบลหนองปากโลง	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	4. โครงการฝึกซ้อมการป้องกันอัคคีภัย	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมให้อยู่ในระดับต้นของประเทศ	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	9. ส่งเสริม พัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น		2	2	2	2	16. ส่งเสริมการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และงานรัฐพิธี	ปีละ 2 ครั้ง	1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางรัฐพิธี	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1	17. สนับสนุน จัดตั้ง ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการจัดสัมมนาภูมิปัญญาท้องถิ่น	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1	18. ส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ และการปฏิบัติด้าน คุณธรรม จริยธรรม ศิลป-วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการจัดกิจกรรมวันผู้สูงอายุ	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการสืบสานงานประเพณี ลอยกระทง	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	3. โครงการอนุรักษ์ประเพณีสงกรานต์	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					2	2	2	2		ปีละ 2 ครั้ง	4. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการจัด กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	5. โครงการกิจกรรมศาสนา วัฒนธรรม	สำนักงานปลัด	อบต. หนองปากโลง

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์ อปท. ในเขตจังหวัดนครปฐม	ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคการบริหารส่วนตำบลหนองปากโลง	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				กลยุทธ์	ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					61	62	63	64					
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การเสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10 ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 โครงการ	1	1	1	1	19. พัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้ง มลภาวะ	ปีละ 1 ครั้ง	1. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์เพิ่มไม้เขียวลดภาวะโลกร้อนในพื้นที่ตำบลหนองปากโลง	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีละ 1 ครั้ง	2. โครงการท่องเที่ยวรวมใจรักถิ่นที่สีเขียว	สำนักงานปลัดฯ	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1		ปีงบประมาณ 2561-2564	3. โครงการเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมเมืองสวย ถนนสะอาด	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1	20. การดูแลรักษา พัฒนาที่สาธารณะ	ปีงบประมาณ 2561-2564	1. โครงการปรับภูมิทัศน์รักษาสีสิ่งแวดล้อมภายในตำบลหนองปากโลง	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง
					2	2	2	2	21. บำรุงรักษาแม่น้ำลำคลอง แหล่งน้ำต่างๆ และการป้องกันน้ำเน่าเสีย	ปีละ 2 ครั้ง	1. ตรวจสอบคุณภาพน้ำอุปโภค-บริโภค	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง
					1	1	1	1	22. การบริหารจัดการระบบสิ่งแวดล้อม	ปีงบประมาณ 2561-2564	1. ค่าใช้จ่ายบ่อขยะ	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง
					100	100	100	100	ปีละ 1 ครั้ง	2. เพิ่มถังเพื่อรองรับขยะชุมชน	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง	
					2	2	2	2	ปีงบประมาณ 2561-2564	3. จัดทำป้ายประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับงานอนามัยสิ่งแวดล้อม	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง	
					10	10	10	10	10 หมู่บ้าน	4. โครงการคัดแยกขยะอันตรายในชุมชน	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อบต. หนองปากโลง	

ส่วนที่ 4

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
1	การพัฒนาระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน และบริการสาธารณะ	งานบริการชุมชนและสังคม	เคหะและชุมชน	กองช่าง	อบต. หนองปากโลง
2	การพัฒนาการวางแผนบริหารจัดการองค์กร ตลอดจนส่งเสริมอาชีพ การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	งานบริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป งานบริหารงานคลัง	สำนักงานปลัดฯ, กองคลัง,	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัดฯ	
		งานส่งเสริมการเกษตร	การเกษตร	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับเคหะและชุมชน	เคหะและชุมชน	กองช่าง	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษา	การศึกษา	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข	สาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	
3	การพัฒนาการศึกษาส่งเสริมคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคม	งานบริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัดฯ	
		งานระดับก่อนวัยเรียนและประถมศึกษา งานศึกษาไม่กำหนดระดับ	การศึกษา	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริการสาธารณสุขและงานสาธารณสุขอื่น	สาธารณสุข	กองสาธารณสุขฯ	
		งานกีฬาและนันทนาการ	การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์ งานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัดฯ	
		งานงบบกลาง	งบบกลาง	สำนักงานปลัดฯ	
4	การจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	งานบริหารทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสังคมสงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการรักษาความสงบภายใน	การรักษาความสงบภายใน	สำนักงานปลัดฯ	
		งานส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของชุมชน	สร้างความเข้มแข็งภายในชุมชน	สำนักงานปลัดฯ	
		งานงบบกลาง	งบบกลาง	สำนักงานปลัดฯ	
5	การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	งานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์	สังคมสงเคราะห์	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับการศาสนาและนันทนาการ	การศาสนาและวัฒนธรรม	สำนักงานปลัดฯ	
6	การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	งานบริหารงานทั่วไป	บริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัดฯ	
		งานบริหารทั่วไปเกี่ยวกับสาธารณสุข	สาธารณสุข	กองสาธารณสุข	
รวม	6 ยุทธศาสตร์	16 ด้าน	10 แผนงาน	4 สำนัก/กอง	

